

ت حزب، سیاست و امکان سوسیال دموکراسی در ایران

پرونده ویژه

حاما در نمایشگاه کتاب تهران

هفته‌نامه غیر برخط اراده ملت

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴ / شماره ۹۴

صاحب امتیاز:

حزب اراده ملت ایران

مدیر مسئول:

رحیم حمزه

سر دبیر:

کاظم طبیبی فرد

مدیر اجرایی:

حسن غلامی

ویراستار:

زهرا زمانی

همکاران این شماره:

رحیم حمزه / سید جواد حاجی سید جواد

/ علیرضا اسکندر نژاد / افشین فرمانچی /

کاظم طبیبی فرد / زهره رحیمی / سید علی

میر موسوی / محمد بنی اسدی / مریم

کوشکی / فاطمه قدم / طیبیه معصومی /

حسن غلامی / مینا صفری / حسن محمدی /

مریم کوشکی

نشانی:

خیابان جمالزاده شمالی - نبش کوچه زند - ساختمان

۱۱۰- واحد ۲۲

تلفن:

۰۲۱۶۶۴۳۱۶۱۶ - ۰۹۳۰۵۴۲۹۵۱۵

این هفته نامه

ارگان رسمی حزب اراده ملت است

کلام مدیر مسئول: کلام مدیر مسئول: تحزب، سیاست و امکان سوسیال دموکراسی در ایران

جامعه ۵

جامعه مدنی

شهرکشی: مرگ خاموش منابع تاریخی و زیست محیطی تمدن‌ها

اندیشه ۸

گذار از "تهیلیسم" به "معنای زندگی"

اهل علم مصلحت را بجویند یا حقیقت را؟!

گزارش ۱۳

میهمان روستا

چالش‌های حقوقی مقابله با ارتشا؛

پرونده ویژه ۱۹

نمایشگاهی ضروری، گرچه تکراری

غرفه انتشارات حزب اراده ملت ایران را راه انداختیم

بخوانیم برای ایران

شرحی بر چرایی و اهمیت ترجمه سری کتاب سازوکار حزبی

دموکراسی و اندیشه سوسیال دموکراسی

بازتعریف سوسیال دموکراسی در عصر جدید

کتاب ۳۰

معرفی کتاب نمایی روشن تر

تاب آوری اجتماعی

اخبار حزب ۳۳

بیانیه کارگروه محیط زیست حاما به مناسبت اول خرداد روز جهانی تنوع زیستی

علی برقراری از اعضا ارشد حزب اراده ملت ایران مشاور اقتصادی فرماندار نظرآباد شد

کتاب "صداهائی برای برابری" مجوز انتشار گرفت

انتخاب اعضای هیأت رئیسه جبهه اصلاحات استان سمنان

آغاز کار مدرسه حزبی حاما با برگزاری پنج دوره آموزشی مجازی

(بعضی از مطالب این نشریه گردآوری می‌باشد و بسیاری از عکس‌ها از سایت‌های مختلف برداشته شده است. از

همه تهیه‌کنندگان اولیه تشکر مینمائیم)

رحیم حمزه

کلام مدیر مسئول

تحرز، سیاست و امکان سوسیال دموکراسی در ایران

ابزار تولید به عنوان تنها راه عدالت باور ندارد. در عوض، بر تنظیم بازار، مالیات تصاعدی، خدمات عمومی گسترده، تأمین اجتماعی سراسری و مشارکت سیاسی همگانی تأکید می‌گذارد. در این مدل، فرد حق دارد ثروتمند شود، اما جامعه نیز حق دارد او را در برابر نیازمندان مسئول بداند. عدالت، نتیجه‌ی اجماع مدنی است، نه محصول اجبار ایدئولوژیک.

از سوی دیگر، سوسیال دموکراسی، برخلاف لیبرالیسم اقتصادی، به بازار بی‌مهار و دولت حداقلی باور ندارد. دولت در اینجا، نقش داور و تنظیم‌گر دارد، نه کارفرمای کل. قدرت دولت از مردم می‌آید، اما در قبال جامعه نیز پاسخ‌گوست. نهادهای عمومی، پل ارتباطی میان این دو سطح‌اند.

چرا سوسیال دموکراسی به تحرز نیاز دارد

سوسیال دموکراسی، بدون تحرز، تحقق‌ناپذیر است. این مدل، بر *برنامه‌محوری*، *پیوستگی در تصمیم‌سازی*، و *پاسخ‌گویی نهادینه* بنا شده است؛ اموری که تنها از دل ساختار حزبی مدرن بیرون می‌آیند. حزب، در این معنا، نه ابزار کسب قدرت، بلکه موتور گفت‌وگوی اجتماعی، ناظر بر دولت، و تربیت‌کننده نسل‌های آینده سیاست‌مداران است.

اگر در ایران، تحرز هنوز به رشد واقعی نرسیده، یکی از دلایل اصلی، غیبت الگوی روشن سوسیال دموکراسی است؛ الگویی که هم از پوپولیسم دوری می‌کند، هم از بوروکراسی خشک، هم از رادیکالیسم بیریشه و هم از محافظه‌کاری بی‌افق. ما به حزبی نیاز داریم که عدالت را با عقلانیت پیوند بزنند، نه با شعار؛ و آزادی را نه در رقابت بی‌مهار، که در مشارکت آگاهانه مردم بجوید.

جامعه ایران: آماده برای تجربه‌ای تازه

جنبش‌های نوین اجتماعی در ایران، از جنبش سبز تا جنبش زن، زندگی، آزادی، همگی حامل نوعی بلوغ اجتماعی‌اند که به دنبال نمایندگی مؤثر، شفافیت نهادی، و عدالت ساختاری هستند. اگر این جنبش‌ها، خواهان عدالت جنسیتی، عدالت زیست‌محیطی، عدالت قومی یا عدالت نسلی‌اند، همگی به پیش‌شرطی مشترک نیاز دارند: تحرز

در روزگاری که سیاست در ایران همچنان با پرسش‌های بنیادینی چون «قدرت از آن کیست؟»، «مردم در کجای معادله‌اند؟» و «نهادهای سیاسی چگونه ساخته می‌شوند؟» دست‌وپنجه نرم می‌کند، پرداختن به مسئله تحرز، نه تنها یک ضرورت سیاسی بلکه یک ضرورت تمدنی است. تمدن‌سازی در روزگار مدرن، بدون تکیه بر عقلانیت نهادی ممکن نیست. تحرز، یکی از مظاهر این عقلانیت است؛ اما در ایران، همچنان در وضعیت تعلیق به سر می‌برد: نه کاملاً ممنوع، نه واقعاً آزاد؛ نه مؤثر، نه بی‌اثر.

ما در وضعیتی زندگی می‌کنیم که از یک سو، دولت خواهان نظم است و از سوی دیگر، جامعه خواهان نمایندگی. تحرز، تلاقی این دو خواسته است. اما نظام سیاسی ما، به دلایل تاریخی و ساختاری، هیچ‌گاه با نهاد حزب کنار نیامده است. حزب، مزاحم تصور می‌شود، نه مکمل. در این تصور، وفاداری شخصی جای ساختار سازمانی را می‌گیرد، و تصمیم‌گیری پشت درهای بسته، بر گفت‌وگوی نهادینه ترجیح داده می‌شود.

در این بستر، احزاب یا به باشگاه‌های انتخاباتی بدل شده‌اند که تنها هنگام توزیع قدرت فعال می‌شوند، یا در حاشیه‌ی ساخت قدرت، منزوی مانده‌اند. این وضعیت، نه تنها بر سیاست، که بر کیفیت حکمرانی، توزیع منابع، عدالت اجتماعی و حتی امنیت ملی اثر گذاشته است.

در این میان، برخی از ما در پی احیای تحرز هستیم، اما نه هر حزبی؛ بلکه حزبی که بر شانه‌های عقلانیت، مشارکت، گفت‌وگوی آزاد و عدالت اجتماعی ایستاده باشد. اینجا، پای یک مفهوم دیرپا و در عین حال نو در میان است: سوسیال دموکراسی.

سوسیال دموکراسی: نه ادامه سوسیالیسم، نه تسلیم به نتولیرالیسم

در ادبیات سیاسی جهان، سوسیال دموکراسی را گاه دنباله‌ی اصلاح‌طلبانه‌ی سوسیالیسم می‌دانند؛ اما این نگاه، نادقیق و گمراه‌کننده است. سوسیال دموکراسی، نه ادامه‌ی اجتناب‌ناپذیر سوسیالیسم است و نه چرخشی تاکتیکی به سمت سرمایه‌داری. بلکه پروژه‌ای مستقل است که کوشیده در میانه‌ی دوگانه‌ی آزادی و عدالت، راهی سوم بگشاید.

سوسیال دموکراسی، برخلاف سوسیالیسم کلاسیک، به مالکیت عمومی

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

واقعی و نهادهای مدنی آزاد.

سوسیال دموکراسی، تنها مدلی است که می تواند این خواسته های پراکنده را به برنامه ای منسجم تبدیل کند. مدل های دیگر یا صرفاً اقتصادی اند، یا نخبه گرا، یا مبتنی بر نوعی سنت گرایی ناکارآمد. سوسیال دموکراسی، هم از رفاه عمومی سخن می گوید، هم از دموکراسی؛ هم از جامعه گرایی، هم از فردیت؛ هم از توزیع منصفانه، هم از تولید پایدار.

کنش معطوف به معنای زندگی جمعی است.

ما باور داریم که آینده ایران، نه از مسیر حذف صداها، نه از طریق فردگرایی افراطی یا استبداد تکنوکراتیک، بلکه از مسیر سوسیال دموکراسی نهادمند، عادلانه و مسئول پذیر می گذرد. حزب در این مسیر، دیگر نه یک انتخاب سیاسی، که یک ضرورت تاریخی است.

◆ سخن آخر: راه آینده از دل نهادها می گذرد

توسعه ی پایدار، در هر کجای جهان، بدون نهادهای سیاسی قوی و پاسخ گو ممکن نبوده است. ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست. هر اصلاحی، اگر قرار است پایدار باشد، باید به نهاد منتهی شود. و هر نهادی، اگر قرار است دموکراتیک باشد، باید بر بستر حزب واقعی شکل بگیرد.

سوسیال دموکراسی، با همه دشواری هایش، مسیر آزموده ی جهان برای پیوند زدن آزادی، عدالت و پیشرفت است. حزب، پیش شرط این مسیر است؛ و ما، خود را وقف این راه کرده ایم.

◆ حزب اراده ملت: آزمایشگاهی کوچک برای تجربه های بزرگ

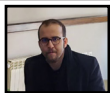
ما در حزب اراده ملت ایران، تلاش کرده ایم در همین فضای بسته نیز به بازسازی حزب واقعی فکر کنیم: با تأکید بر شفافیت درون حزبی، پرهیز از هیجانات مقطعی، گفت و گو با طبقه ی متوسط فرهنگی، و دفاع از حقوق شهروندی در معنای مدرن آن. برای ما، حزب نه ابزار انتخابات، که نهاد یادگیری است. و سیاست، نه کسب قدرت صرف، که

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

علیرضا اسکندرئزاد

جامعه

جامعه مدنی

معرفی مفاهیم مرتبط با نهادهای مدنی (۱):

پیش گفتار

کمیته نهادهای مدنی حزب اراده ملت ایران بازوی ارتباطی این حزب با سرتاسر نهادهای مدنی در کشور است. این کمیته می‌کوشد تا گفتمان نهادهای مدنی در ایران را از طریق چندین راهکار تقویت کند: الف) ترویج گفتمان و ادبیات نهادهای مدنی در رسانه‌های در اختیار حزب؛ ب) برگزاری نشست‌های موضوعی و ج) انعکاس انتقادات و پیشنهادهای دست‌اندرکاران نهادهای مدنی در رسانه‌ها (ازجمله رسانه‌های حزب). به همین منظور، مجموعه مفاهیم مرتبط با نهادهای مدنی در قالب نشریه حزب اراده ملت ایران منتشر خواهد شد تا نخست عموم خوانندگان و مخاطبان این نشریه از این مفاهیم آگاه شوند و در وهله بعد رویکرد حزب اراده ملت ایران به نهادهای مدنی مشخص شود.

جامعه مدنی چیست؟

به‌عنوان مقدمه باید گفت که کاربست مفهوم جامعه مدنی در ایران بیشتر به دوره دولت اصلاحات و نقش این دولت در روی کار آمدن مجموعه‌ای از تشکلهای اجتماعی باز می‌گردد. در این دوران بود که تعداد قابل توجهی سازمان غیردولتی در ایران شکل گرفتند و به حوزه‌های موضوعی متنوعی پرداختند. با این حال، برای آشنایی با این مفهوم باید به یونان باستان باز گردیم و تاریخ این مفهوم را از آنجا دنبال کنیم.

بسیاری از پژوهشگران معتقدند که ایده جامعه مدنی به نظریه حیات ایده‌آل ارسطو باز می‌گردد (زیمر و فریز، ۲۰۰۸). برخی دیگر نیز مفهوم جامعه مدنی را مرهون دوره روشنگری و متفکرین این دوره می‌دانند. مثلاً لویس (۲۰۰۱) معتقد است که ایده جامعه مدنی ریشه‌های فکری متفاوتی دارد. یکی از این ریشه‌ها به جریان عصر روشنگری و آدم فرگوسن اسکاتلندی باز می‌گردد. فرگوسن جامعه مدنی را جایگزین اجتماعی ایده‌آل وضعیت طبیعی و فردگرایی تشدید یافته می‌دید. از طرفی دیگر، هگل از این بحث می‌کرد که جامعه مدنی باید توسط دولت تعدیل شود و گرنه می‌تواند به نیرویی متکی بر منفعت شخصی بدل شود که مشارکتی در خیر عمومی ندارد. الکسی دو توکویل فرانسوی مدافع سرسخت جامعه مدنی، خصوصاً شکل آمریکایی آن یعنی انجمن‌گرایی بود. از نظر او، انجمن‌گرایی موجب تأکید بر فعالیت داوطلبانه، روحیه اجتماع‌گرایی و حیات مستقل می‌شود و این موارد به‌عنوان سپر جامعه در برابر تفوق دولت عمل می‌کنند. روایت دیگری از جامعه مدنی نیز وجود دارد که مهم‌ترین متفکر آن آنتونیو گرامشی است. از نظر گرامشی جامعه مدنی فضایی است جدای از دولت و بازار که در آن هژمونی به‌لحاظ ایدئولوژیک به چالش کشیده می‌شود. این خوانش گرامشی از جامعه مدنی بود که نفوذ گسترده‌ای در جنبش‌های اروپای شرقی و آمریکای لاتین در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ میلادی پیدا کرد. زیمر و فریز (۲۰۰۸) هم ایده لویس را می‌پذیرند. از نظر این دو، گستردگی این مفهوم در جهان معاصر بیشتر

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

و قوانین عادلانه تر و بهبود نهادهای دموکراتیک و تعمیق مشارکت سیاسی تأکید می‌شود. در واقع، حمایت از ظهور و بروز سازمان‌های غیردولتی بخشی از این برنامه فکری است. رویکرد دوم نیز که بیشتر وامدار متفکرانی نظیر گرامشی است، بر وجهه مقاومتی جامعه مدنی در برابر دولت و بازار تأکید می‌کند. از منظر این رویکرد، جامعه مدنی محل خنثی‌سازی و مقاومت در برابر منافع دولت و بازار است (لویس، ۲۰۰۱).

منابع

Evers, A. (۲۰۱۳). The concept of 'Civil Society' – Different understandings and their implications for third-sector policies. Voluntary Sector Review <https://doi.org/10.1017/X66780010.1332>

Lewis, D. (۲۰۰۱). Civil society in non-Western contexts: Reflections on the 'usefulness' of a concept. Social Policy Department at the London School of Economics and Political Science

Zimmer, A., & Friese, M. (۲۰۰۸). Bringing society back in: civil society, social capital and the third sector. In W. A. Maloney & J. W. Wan Deth (Eds.), Civil Society and Governance in Europe: From National to International Linkages. Edward Elgar Publishing

مرهون جنبش‌های اجتماعی دهه ۱۹۷۰ اروپا و آمریکای لاتین است. در این دوران، جنبش‌های اجتماعی برای ابراز انزجار از قدرت‌های حاکم و رژیم‌های مستبد، از مفهوم جامعه مدنی در مقابل اینها استفاده می‌کردند. بازگشت مفهوم جامعه مدنی به گفتمان سیاسی مؤید چرخشی بسیار مهم در نظریه دموکراسی در علوم سیاسی بود. از اواخر دهه ۱۹۵۰، نظریه دموکراسی تحت سلطه نظریه‌های نمایندگی بود اما موج سوم نظریه‌های دموکراسی ارتباط نزدیکی با اشکال دموکراسی مشارکتی داشتند و همین موج بود که تأکید ویژه‌ای بر مفهوم جامعه مدنی داشت. ظهور و قوت گرفتن مفهوم جامعه مدنی نشانگر تحدید دامنه نظریه انتخاب نیز بود. در این رویکرد، شهروندان دیگر کامپیوترهای محاسبه‌گری نیستند که دائماً در فکر سود و زیان باشند بلکه شهروندانی اجتماعی و سیاسی هستند که به دنبال بهبود وضعیت جوامعشان هستند. در این رویکرد، شهروندان قادرند و مایلند که در سیاست مشارکت کنند. به عبارت دیگر، رویکرد مربوط به جامعه مدنی یک رویکرد کاملاً هنجارین است که به برنامه اتوپایی خاصی نظر دارد، برنامه‌ای که به تعمیق دموکراسی و بهبود وضعیت اجتماعی ارجاع دارد. بنابراین، بسیاری معتقدند که جامعه مدنی در حال ترویج مفهومی از جامعه است که می‌تواند در مقابل موجودیت‌های اقتصادی و سیاسی بایستد و در برابرشان مقاومت کند. ویژگی بارز جامعه مدنی، مدنیت آن است. ابزار اصلی جامعه مدنی رسیدن به اجماع از طریق مباحثه عمومی است.

بنابراین، به نظر می‌رسد که رواج و گستردگی این مفهوم بیشتر به دهه‌های ۷۰ و ۸۰ میلادی باز می‌گردد و می‌توان این‌طور استنباط کرد که بعد از گستردگی این مفهوم در اروپا، حدوداً دو دهه بعد این مفهوم وارد ایران و گفتمان سیاسی آن می‌شود.

به نظر می‌رسد که امروز می‌توان سه خوانش عمده از جامعه مدنی را از یکدیگر تمییز داد: الف) درک و دریافتی از جامعه مدنی که آن را در وسیع‌ترین حالت ممکن در نظر می‌گیرد و آن را بستری برای منازعه بر سر ارزش‌ها و فضیلت‌های اساسی می‌داند؛ ب) رویکردی که بر جنبه مدنیت جامعه مدنی تأکید دارد و آن را مترادف حوزه عمومی می‌پندارد و بر پیگیری خیر عمومی از طریق آن انگشت می‌گذارد و ج) و نهایتاً رویکرد سومی که امروزه بیشتر طرفدار دارد و جامعه مدنی را مترادف با بخش سوم می‌داند، در واقع، جامعه مدنی را حائز نقشی اساسی در اعتمادسازی و شهروندی فعال از طریق تقویت خدمات غیرانتفاعی و داوطلبانه در نظر می‌گیرد (اورز، ۲۰۱۳). از حیث تعامل با دولت نیز، دو رویکرد کلی بر این ادبیات حاکم است. رویکرد اول که بیشتر وامدار متفکرانی نظیر دو توکویل است، جامعه مدنی را بخشی جدایی‌ناپذیر از گفتمان توسعه می‌داند و بر نقش آن در سیاست‌گذاری‌های مربوط به توسعه تأکید می‌کند. زایش ایده «حکمرانی مطلوب» در دهه ۱۹۹۰ مؤید همین خوانش است. در این رویکرد بر نقش جامعه مدنی در حمایت از ظهور اقتصاد بازار رقابتی‌تر، ساختن دولت‌های مطلوب‌تر با خدمات بهتر

کارگروه نهادهای مدنی

رئیس کارگروه:
علیرضا اسکندری نژاد

کارگروه نهادهای مدنی تلاش می‌کند تا با استفاده از ظرفیت‌های مختلف از فعالیت‌های تشکیلاتی مردم‌پسند، غیردولتی و غیرسای حمایت کند و بستری برای پیمان ایده‌ها، دغدغه‌ها مسائل این تشکیلات و ترویج آگاهی در این حوزه فراهم کند.

- برخی از مهم‌ترین خدمات این کارگروه:
- تجميع اطلاعات نهادهای مدنی
- تشکلهای میان نهادهای جهت بهره‌گیری از شکانت یکدیگر
- انعکاس دغدغه‌ها و مسائل در قالب‌های مختلف رسانائی
- مشاوره و باریرسای جهت انجام اقدامات مبتنی بر لبت و اصلاح
- فرایندها و ساختارهای تشکلی
- برگزاری دوره‌های آموزشی برای فعالان تشکلهای
- برگزاری نشست‌های تخصصی با هدف ترویج آگاهی در این حوزه

جهت دریافت اطلاعات بیشتر، عضویت در کارگروه یا دریافت خدمات با آیدی زیر یا ایمیل در تماس باشید:

@AlirezaEskandariniaz
aenezhad@gmail.com

محمد بنی اسدی

شهرکشی: مرگ خاموش منابع تاریخی و زیست محیطی تمدن‌ها

گسترده بسترهای اکولوژیک نیز منجر می‌شود. منابع آبی آلوده، خاک‌های غیرقابل استفاده، آتش‌سوزی گسترده در مناطق جنگلی حاشیه شهرها، و رهاسازی هزاران تن نخاله ساختمانی آلوده، تنها گوشه‌ای از بحران‌های محیط‌زیستی پس از ویرانی یک شهر است. آلودگی‌های ثانویه حاصل از تخریب تأسیسات صنعتی، فاضلاب، نیروگاه‌ها و منابع انرژی، می‌تواند برای دهه‌ها سلامت جمعیت‌های بازمانده را تهدید کند.

نکته حائز اهمیت آن است که شهر فقط یک مکان نیست؛ بلکه سامانه‌ای زنده است با ساختارهای اجتماعی، فرهنگی، طبیعی و تاریخی درهم‌تنیده. تخریب آن، انهدام پیکره‌ای زنده است که بازسازی‌اش نه فقط به بودجه و زمان، بلکه به حافظه و هویت نیاز دارد. در بسیاری از موارد، این حافظه دیگر قابل احیا نیست.

از این‌رو، مفهوم شهرکشی باید به عنوان تهدیدی علیه میراث بشری و امنیت محیط‌زیست جهانی تلقی شود. سازمان‌های بین‌المللی حفاظت از محیط‌زیست و میراث فرهنگی باید در کنار نهادهای حقوق بشری، با صراحت بیشتری وارد این حوزه شوند و از ابزارهای حقوق بین‌الملل برای بازدارندگی استفاده کنند. همچنین، شایسته است پژوهشگران حوزه شهرسازی و محیط‌زیست، مفهوم «زیست‌بوم شهری» را به‌عنوان یک ارزش جهانی در برابر تخریب نظامی و توسعه‌ای بی‌ضابطه بازتعریف کنند.

شهرها نه تنها مهد تمدن‌اند، بلکه ذخایر بی‌بدیل تنوع فرهنگی، تاریخی و زیست‌محیطی هستند. حفاظت از آن‌ها، نه فقط یک ضرورت اخلاقی، بلکه تعهدی برای تداوم زیست انسانی در قرن بحران‌های ترکیبی است.

در سال‌های اخیر، مفهوم نسبتاً نوظهوری در ادبیات شهری و جنگی جهان با عنوان شهرکشی (Urbicide) مورد توجه محققان و نهادهای بین‌المللی قرار گرفته است. شهرکشی به معنای نابودی عمدی و سازمان‌یافته شهرها، به عنوان مراکز فرهنگی، اقتصادی، تاریخی و انسانی است که در فرآیند درگیری‌های نظامی یا در برخی موارد توسعه‌طلبی‌های بی‌برنامه صورت می‌گیرد.

این پدیده در تاریخ معاصر، از خرمشهر و حلب گرفته تا ماربوپل، غزه و خارکیف، به شکل‌هایی عریان و خشن مشاهده شده است. نابودی زیرساخت‌های شهری، حمله مستقیم به محلات مسکونی، تخریب اماکن مقدس و آثار تاریخی، و نهایتاً مهاجرت اجباری ساکنان، فقط بخشی از تبعات شهرکشی است. در واقع، هدف از این عملیات‌ها نه تنها فروپاشی فیزیکی شهر، بلکه انهدام حافظه جمعی و گسستن پیوندهای اجتماعی آن است.

در مقاله اخیر حسین ایمانی جاجرمی، جامعه‌شناس شهری، تأکید شده که تخریب شهرها دیگر فقط یک خسارت جانبی نیست، بلکه به یک راهبرد هدفمند نظامی بدل شده است. بمباران‌های گسترده در غزه تنها در یک سال، به گفته نویسنده، بیشتر از بمباریزی متفقین در کل جنگ جهانی دوم بوده است. این قیاس تاریخی هشدار روشن است بر رشد تصاعدی قدرت تخریبی فناوری‌های نظامی نوین مانند پهپادها، بمب‌های هوشمند و مهمات خوشه‌ای.

اما آنچه در این میان کمتر مورد توجه قرار گرفته، اثرات زیست‌محیطی شهرکشی است. نابودی مناطق شهری علاوه بر خسارات انسانی و اقتصادی، به تخریب

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

مینا صفری

اندیشه

گذار از "نهیلیسم" به "معنای زندگی"

بی معنا معرفی می شود.

حکمت صرفاً به دانایی و اطلاعات وابسته نیست، بلکه به قضاوت درست و توانایی هدایت زندگی بر اساس اصول عقلانی، اخلاقی بستگی دارد.

برخلاف ایمان سست که به تقلید از احساسات بنا شده، حکمت از تأمل، تجربه و شناخت سرچشمه میگیرد و این عناصر باعث می شوند تا فرد بتواند در مواجهه با بحران های معنایی و اخلاقی بزرگی، تصمیمات آگاهانه ای اتخاذ کند.

این بینش حکیمانه می تواند به عنوان ابزاری برای عبور از بحران نهیلیسم عمل کند؛ چرا که به انسان این توانایی را می دهد که در جهان بی ثبات و بی معنا، خود به دست آوردن ارزش ها و معناهای جدید را تجربه کند. به جای آنکه تسلیم پوچی و بی معنایی شود، حکمت به فرد اجازه می دهد تا در شرایط دشوار زندگی، به طور فعال و مسئولانه مسیر خود را بسازد و به سوی یک زندگی معنادارتر گام بردارد.

زندگی معنادار، زندگی متعادل و رضایت بخش

با فروپاشی باورهای سنتی و مرگ مفاهیم مقدسی چون خدا، انسان در معرض خلا معنا قرار می گیرد؛ وضعیتی که ممکن است به نهیلیسم یا همان پوچی منجر شود. اما در دل این تهدید، امکانی تازه نیز وجود دارد: فرصتی برای بازاندیشی در معنا و آفرینش ارزش های نوین. در این مسیر، حکمت و فرزاندگی می توانند جایگزینی باشند برای ایمانی که دیگر کارکرد خود را از دست داده است. برخلاف باورهای سنتی که بیشتر بر تقلید و اطاعت استوار بودند، حکمت بر پایه ی درک، تأمل و رشد درونی شکل می گیرد. این نوشتار در پی آن است که نقش حکمت و فرزاندگی را در عبور از بحران نهیلیسم بررسی کند؛ راهی که به جای بازگشت به گذشته یا تسلیم در برابر پوچی، به سوی زیستنی ژرف تر و مسئولانه تر می رود.

پس از بررسی نهیلیسم و پیامدهای آن، می توان نتیجه گرفت که سقوط ایمان سست و باورهای سطحی، بسیاری را به پوچ گرایی سوق می دهد. اما آیا رهایی از ایمان به معنای پذیرش پوچی است؟

در چارچوب نهیلیسم، حکمت و فرزاندگی به عنوان ابزارهایی برای باز سازی زندگی و ساختن معنا در دنیای

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

بزرگ و دور از دسترس نیست؛ گاهی با دیدن لبخند یک کودک یا خواندن کتابی دلنشین، می‌توان احساس عمیقی از شادی و رضایت را تجربه کرد.

خوشی واقعی نه در لذت‌های زودگذر است، نه در توقعات غیرواقع‌بینانه و دست‌نیافتنی، بلکه در پذیرش واقعیت، داشتن اهدافی معنادار و زندگی در لحظه است.

معنا: ژرفای زندگی مطلوب

معنا چیزی فراتر از خوبی و خوشی است. معنا همان نیروی پنهانی است که به زندگی جهت می‌دهد، به رنج‌ها رنگی از ضرورت می‌زند و به شادی‌ها عمقی می‌بخشد که صرفاً از لذت ناشی نمی‌شود. زندگی معنادار، زندگی‌ای است که انسان در آن خود را در ارتباطی بزرگ‌تر از وجود فردی‌اش تجربه می‌کند؛ ارتباطی با دیگران، با طبیعت، با حقیقت یا با هدفی والاتر که فراتر از زمان و مکان روزمره است.

در جهانی که قطعیت‌ها رو به زوال رفته‌اند و باورها زیر سؤال‌اند، معنا آن طناب ناپیدایی‌ست که انسان را از سقوط در ورطه‌ی بی‌هدفی و نیهیلیسم نجات می‌دهد. معنا نه در پاسخ‌های نهایی، بلکه در جست‌وجوی صادقانه برای چرایی زندگی نهفته است.

زندگی معنادار یعنی پذیرش این واقعیت که همه چیز آسان نخواهد بود، اما حتی در دل سختی، چیزی هست که ارزش ادامه دادن دارد. معنا یعنی بدانیم چرا صبح بیدار می‌شویم، چرا دوست می‌داریم، چرا می‌بخشیم، و چرا حتی در دل تاریکی، نوری هرچند کم‌سو را باور داریم.

در نهایت، زندگی مطلوب، آن زندگی است که در آن "خوبی" به ما انسانیت می‌بخشد، "خوشی" به ما انگیزه‌ی زیستن می‌دهد، و "معنا" ما را به چیزی بزرگ‌تر از خودمان پیوند می‌زند.

زندگی معنادار، زندگی‌ای است که فرد در آن احساس رضایت، معنا و تعادل را تجربه می‌کند. هرچند این نوع زندگی ممکن است برای هر فرد تعریف متفاوتی داشته باشد، اما به‌طور کلی می‌توان گفت زندگی معنادار بر سه رکن اساسی استوار است: خوبی، خوشی و معنا.

خوبی: بُعد اخلاقی و انسانی زندگی معنادار

خوبی، وجه اخلاقی و انسانی زندگی مطلوب است. در این معنا، فرد نه تنها به منافع شخصی خود، بلکه به دیگران و جهان پیرامونش نیز توجه دارد. خوبی ریشه در اخلاق، همدلی و نوع‌دوستی دارد و باعث ایجاد روابطی عمیق، پایدار و سالم می‌شود.

انسان در ذات خود میل به نیکی و کمک به دیگران دارد. خوبی کردن نه تنها به نفع دیگران است، بلکه حس رضایت درونی و آرامش را برای خود فرد نیز به همراه دارد. سقراط می‌گفت: «زندگی نیازموده، ارزش زیستن ندارد»؛ اما شاید بتوان گفت زندگی‌ای که در آن خوبی وجود نداشته باشد نیز، بی‌ارزش است. انسان نباید صرفاً در پی منافع شخصی باشد؛ بلکه باید نقش خود را در بافت اجتماعی و انسانی زندگی نیز درک کند.

خوشی: لذت و شادی در زندگی مطلوب

خوشی به معنای تجربه‌ی شادی، لذت و احساسات مثبت در زندگی است؛ اما این خوشی نباید سطحی و زودگذر باشد، بلکه باید عمیق، پایدار و ریشه‌دار در سلامت روان و قدردانی از لحظات باشد. لذت بردن از زندگی و شاد زیستن، از نیازهای اساسی انسان است.

اما در جامعه‌ای که با مشکلات فراوان دست‌وپنجه نرم می‌کند، چگونه می‌توان خوشی را حفظ کرد؟ بسیاری افراد شادی را در لحظات ساده‌ی روزمره، جمع‌های دوستانه، حضور در کنار خانواده یا شنیدن موسیقی مورد علاقه‌شان می‌یابند. خوشی واقعی همیشه در چیزهای

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

کاظم طیبی فرد

اهل علم مصلحت را بجویند یا حقیقت را؟!!

بررسی یک نمونه؛ خواجه نصیرالدین طوسی

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

مانند کارمند دون پایه ای در یک سازمان عریض و طویل بی خاصیت و مضر به حال جامعه. حال که یک کارمند دون پایه ام، بر علیه ناکارآمدی و بی تدبیری عصیان کنم یا دندان بر جگر بگیرم تا در همین نظامات به جایی برسم؟ شاید آن زمان هیچگاه نرسد اما اگر منزلتی بیابم، به قطع و یقین، عصیان حق طلبانه ی من، خیر خواهانه و مصلحانه، بسیار فواید و نتایج خواهد داشت. اما به چه تضمینی از آینده سکوت کنم؟!

نمونه های بسیاری در تاریخ پیش رو داریم. اگر امیر کبیر در دستگاه و دربار قاجاریان نبود، اگر محمدعلی فروغی، ذکاء الملک، وزارت پهلوی را نمی پذیرفت، همین مقدار از خیرات و مبرّات را می توانست حاصل کند که کرد؟! یا اگر میرزا کوچک خان جنگلی به جای قیام، وارد مجلس و دولت می شد، کاری می توانست پیش ببرد؟!

خواجه نصیر الدین طوسی، وزارت خان مغول یا دستیاری داعی اعظم اسماعیلیان و فرار و نشیب میان این دو، شاید بهترین و حتماً بزرگترین نمونه ی وطنی و بومی این چنین چالشی است.

بحث درباره ی او قرن هاست که در جریان است اما قابل کتمان نیست که وزارت خواجه در دربار خان مغول چه خدماتی را موجب شده و مانع چه شرارت هایی گردیده. فقط یک نمونه از این خیرات، خیر نجات جان ابن ابی الحدید، شارح معروف و نامدار نهج البلاغه است. در مقدمه ی علامه مجتبی

آنهاپی که دست بر قلم دارند یا لااقل می کوشند که دستی به قلم برسانند، هر از چند گاهی با این پرسش اساسی مواجه می شوند که مصلحت در قلم به دست داشتن است یا از حرمت قلم دفاع کردن؟ این پرسش یعنی همان پرسش قدیمی فلسفی ارسطو که در هنگام تعارض و تقابل دو خیر چه باید بکنیم.

اندیشه و قلم و قلمفرسائی از بزرگترین امور خیر است، در این تردیدی نیست، تردید آنجا بروز می کند که این خیر و فضیلت تمام عیار، موجودیتش منوط و مشروط به دفع شر شود.

این تردید و این پرسش، در فضایی امنیتی و در فضای سیاست زده که هر کاری و کنشی رنگ سیاست و موضع گیری سیاسی به خود می گیرد یا به اجبار بدان رنگ سیاست و سیاست ورزی می زنند، همواره جولان می دهد.

هر کس اهل قلم و علم و دانش باشد یا بخواهد که باشد، در بسیاری از مقاطع به این دوراهی می افتد که در مقابل ناحق بایستم یا به راه دفتر و دستک خود ادامه دهم. شاید بهتر باشد سکوت کنم تا در زمانی که قوه ای و بنیه ای داشته، عمل کنم. شاید اکنون هر عمل من ولو حق مدارانه و خط شکنانه ، به سبب کوچکی مقام و منزلتم، به آسانی مهار شود و نتیجه ای ندهد. نه نتیجه ای در احقاق حق و ظلم ستیزی بدهد و نه حتی در راه و روش متداول خودم نیز نه تنها نتیجه ای نداشته باشد، حتی مانعی و سدی بوجود بیاورد.

بایدش ببوسی."

علوی کمی بعدتر ادامه می دهد که " در آن دوران برای هل علم، انتشار آثار جز به دستگیری حکومتی قوی، میسر نمی بوده است و در پهنه ی خراسان تنها دولتی که می شد به آن امیدوار بود حکومت اسماعیلیان می-توانست بوده باشد؛ پس [خواجه نصیر] چاره ای نداشته است."

جالب اینجاست که بزرگ علوی، بلافاصله بعد از برائت دادن به خواجه، مینوی را می ستاید و همو را چون خواجه نصیر می داند. علوی به چالشی اشاره می کند که قبلاً مینوی گرفتارش شده بود. گویا مینوی در سال ۱۳۱۰ شمسی قصد ترجمه ی اثری از کریستین سن داشته که عاملان حکومت وقت در صدد پاپوش دوختن برایش برمی آیند. مینوی به لندن گریخته و گویندگی رادیو لندن را پیشه می کند و به شغلی که دون شأن او بوده تن می دهد. به عبارتی، علوی اقرار می کند که مینوی تن به اجبار نداده و حتی جلای وطن و پرداختن به شغلی دون شأنش پذیرفته تا زمانیکه توانس به وطن باز گردد، با اشتیاق باز می گشت.

مینوی که به زعم علوی همچون خواجه نصیر "چنین وضعی را می بایست تحمل کند"، با جلای وطن، تحمل کرده نه با خدمت به سلطان و دستگاهش.

او در باب وزارت خان مغول، چنین مقدمه چینی کرده که: "آنچه مسلم است اینکه کار دستگاه خلافت در بغداد در نهایت خرابی بوده و هرج و مرج بر همه امور حکمفرما بوده و حتی لشکریان خلیفه فرماندهی برای لشگر کشیدن به جلوگیری از هولاکو تعیین کرد، امرا از همراهی آن فرمانده ابا کردند." از اینرو گویا موجه دانسته می شود که حکومت عباسیان با آن سابقه ی عداوت با ایرانیان و با شیعیان توسط غیر مسلمانان مغول برانداخته شود!

برانداختن دشمن، بوسیله ی دوستی که در اوج قدرت باشد، بی تدبیری نیست کما اینکه استاد مینوی در یادداشتی که کمی قبل از مرگش به مقدمه ی همین اثر افزوده صراحتاً به ضرورت مصلحت اندیشی دانشمندان تأکید می کند. او می گوید: "کلیه ی مردان مبدع از ابتدا می دانسته اند که احتیاج به دستگاه حکومتی صاحب قدرت و ثروت است که هر چه را

مینوی بر اخلاق ناصری از تجارب السلف نقل شده، در هنگامه ی اشغال بغداد به دست قوم تاتار، ابن العلقمی، خواجه را با خبر می کند که ابن ابی الحدید و برادرش گرفتار شده اند و هر آن بیم می رود که جانشان را مغولان بگیرند. خواجه درنگ نکرده و نزد خاقان به زانو می افتد. با تزرع، جان خود را گرو نجات برادران ابی الحدید می گذارد تا دل سلطان را نرم کرده و نجاتشان می دهد.

جالب اینجاست که در همین مقدمه ی عالمانه از استاد مینوی به نقل از تاریخ وصاف آمده که خواجه در دوره ای که در قهستان بوده، قصیده ای به زبان عربی در مدح المستعصم بالله، خلیفه ی عباسی، سروده و آنرا نزد همان ابن العلقمی، وزیر خلیفه فرستاده و از او خواسته که مدیحه ی او را به سلطان برساند تا شاید خلیفه او را به بغداد بطلبد! دقیقاً همان خلیفه ای که در سال ۶۵۶ هجری قمری برای اینکه بنا بر خرافات عامه خونش ریخته نشود و جهان در هم نیامیزد، با مشاورت خواجه در نمد پیچیده شد و با نمد آنقدر او را زدند تا جان سپرد بدون آنکه خونش بریزد. این یعنی کیاست و تدبیر خواجه نصیر در رسیدن به هدفش که همانا کشتن خلیفه ی عباسی بوده، با دور زدن بهانه های خرافاتی.

مینوی چنین مواردی را ذکر کرده و حتی بیش از این نیز گفته اما مانند بزرگ علوی که نامه ی او به علیرضا حیدری، مصحح کتاب "اخلاق ناصری"، قبل از مقدمه ی مینوی در همین کتاب آمده، خواجه نصیر را از خیانت تبرئه نموده است.

علوی، همچنین خواجه را در پناه بردن به اسماعیلیان چنین تبرئه می کند که: "الله اکبر، چقدر این مورخین دانا هستند که می توانند تشخیص دهند که در چه اوضاع و احوالی و زیر چه فشارهای مادی و روحی، آدمی ۷۰۰ سال پیش از دوران زندیگشان زیسته و دست به کاری زده که به ایشان یقین حاصل شده است که باید او را به خیانت و چپاول محکوم کرد... این سبکباران ساحلها چه می دانستند؟ شماره ی کسانی که در هر قرن در برابر ظلم و زشتی سینه سپر می کنند و از جانبازی نمی هراسند انگشت شمار است؛ بقیه ی مردم اغلب سازگارند و چشم به راه قهرمانی که برخیزد، به خاطر آنها پیشواز خطر برود و آنها را از شر زورگویان و زرپرستان رهایی بخشد. شعار همگان این است: چون نتوانی سنگ را بگری،

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

هفته‌نامه غیربرخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

او ابداع خواهد کرد به منصفه‌ی ظهور بنشاند، تنها با کمک دوستان و ثروتمندان فردی که نتیجه‌ی ابداع او را به ثروت شخصی خود نشر کند و توسعه بدهند کار ابداع سر نمی‌گرفت."

مینوی نه تنها منفعت طلبی مصلحت جویانه را به همین صراحت توصیه می‌کند تا علم و دانش پیش برود، از دوستی با سلاطین مغول هم به جهت منفعت عامه دفاع می‌کند چنانکه که می‌نویسد: "در این فتحها و چپاولها و سوختنها و کشتنها چون چند نفر فاضل و اهل علم در دستگاه سلطان مغول بودند، علاوه بر اینکه عده‌ای از اهل فضل و ادب را از قتل و آزار مصون داشتند، مبلغ هنگفتی از کتب را هم از تلف شدن و سوختن نجات دادند."

بنا بر این، می‌توان اینگونه از دفاعیات مینوی و علوی نتیجه گرفت که دستگیری و وزارت خواجه نصیر در دربار مغولان هم از آنرو که از مصیبت‌ها و فجایع کاسته و هم از آنرو که موجب حمایت از او و دانش افروزی او شده، موجه است و علاوه بر آن موجب شده که با توسل به قدرت خان مغول، دشمن درون دینی شیعیان مغلوب شود.

لایذ، زمانی در حمایت داعیان اسماعیلی زیست و به مدد آنان علم اندوزی نمود چنانکه به سفارش ایشان، در تکمیل کتاب اخلاقی ابو علی مسکویه کوشید اما بعد از پناه بردن به مغولان و وزارت یافتن در دربار ایشان، همه‌ی مقدمه و حتی عبارات اشاره کننده به اسماعیلیان را حذف کرده و تغییر داد هم با همین توجیهات امری عجیب و ناپسند نبوده!

برای قضاوت درباره‌ی خواجه نصیر، اولاً باید تاریخ و شرایط اجتماعی آن روزگار را واریسی کنیم که بتوانیم بفهمیم که آیا سیطره‌ی مغولان بر ایران ناگزیر بوده یا نه و ثانیاً اگر چاره‌ای نبوده، به لحاظ تفکر اخلاقی و شرعی، جایز است که در پی نتیجه‌ای محتمل به یاری نا مسلمانان برویم، در مقابل حکومت مسلمانی که جائز و غاصب است؟!!

حالا با مرور روش خواجه به همان سؤال آغازین بازگشتیم. گویا پاسخ خواه نصیرالدین طوسی به این پرسش که آیا باید حق طلبی و مطالبه‌ی حق نمود ولو احتمال رود که از زندگی و پیشرفت باز بمانیم یا باید تقیه نمود، تا به چنان درجه و مقامی برسیم که بتوانیم در معادلات قدرت، از جبهه‌های متقابل و متخاصم، علیه هم و به نفع خودمان بهره ببریم، روشن است. او روش دوم را برگزیده.

فصل پنجم کتاب "اخلاق ناصری"، "در سیاست خدم و آداب

اتباع ملوک" نام دارد و چنانکه از نامش پیداست، وظایف آحاد ملت نسبت به حاکم را بر می‌شمارد.

عموم مردم را به نصیحت، نیکخواهی، تعریف و تمجید و سپاسگزاری و حتی به عیب پوشی حاکمان توصیه می‌کند اما در عین حال، مردمان را از تلاش برای تقرب یافتن به سلطان نیز بر حذر می‌دارد؛

"و کسانی که به خدمت ملوک موسوم نباشند باید که بر طلب قربت ایشان اقدام نمایند، چه صحبت سلطان به دخول در آتش و گستاخی با سباع تشبیه کرده اند، و کسی که به جوار و معرفت ایشان ممتحن بود لذت عیش و تمتع از عمر برو منقض گردد."

اگر اینچنین، مصاحبت و همنشینی با سلطان به وارد شدن در آتش، به گستاخی کردن در مقابل وحوش شبیه است و اگر اینگونه که خواجه می‌گوید، لذت و بهره‌مندی عمر بر کسی که با آنان همنشینی می‌کند از بین می‌رود، شاید خود خواجه به سبب شهرت و دانشش بوسیله‌ی سلاطین خواسته شده و گرنه او نیز از آنان بدور می‌ماند.

نه قصد بازخوانی تاریخ را دارم و نه هدف داوری درباره‌ی خواجه، نمونه‌ای آوردم از بارزترین نمونه‌ی مصلحت‌جویی اهل علم در تقابل با حاکمیت جائز.

می‌توان وظیفه‌گرای اخلاقی بود و نتیجه‌گرایی خواجه را نقد کرد، یا می‌توان با تفتیش نیت او، وی را منفعت طلب خواند اما در یک بررسی و واکاوی علمی بدور از تعصب، نمی‌توان چشم بر خدمات او بست و ندید.

آنان که از خواجه نصیر و مشی سیاسی او دفاع می‌کنند، بطور کلی، دانشمندان را منشأ خدمت به علم و عموم انسانها می‌دانند. به گمان اینان، راه علم و تفکر می‌باید مستقل از سیاست سیاستان، به راه خود ادامه دهد تا جایی و زمانی، با محیا شدن شرایط و با ارتقاء فهم مردمان، در خدمت حاکمان عادل قرار گیرد. حتی اگر هیچگاه چنین نشد، سیر تکامل دانش منقطع نشود و این میراث برای اهلش باقی بماند. شاید این دیدگاه را حتی بتوانیم تا حدی وظیفه‌گرایانه بپنداریم، لیکن، وظیفه و تکلیف مستتر در این نگاه، منوط و معطوف به ارزش علم است نه ارزش صلاح جمع. به عبارت دیگر، دانش و علم است که ارزش اصلی جهان است و به هر تدبیر و هر سیاستی می‌باید حفظ شود و انتقال یابد. دانش ارزش اصلی، و ارزش‌های دیگر فرع بر آن هستند.

حسن محمدی

گزارش

میهمان روستا

دکتر احمد آریایی نژاد نماینده شهرستان ملایر

دکتر احمد آریایی نژاد نماینده مردم ملایر در مجلس شورای اسلامی به همراه تیم روستایی خود، در روستای شادکندی حضور یافت و با دهیار، اعضای شورای اسلامی و تعدادی از اهالی دیدار و گفتگو داشت.

***جناب دکتر باتوجه به شرایط بحران آب که داریم الان در بسیاری از روستاها مردم با مشکلات آب شرب مواجه هستند و همچنین آب کشاورزی که در قنات‌ها خشک شدند شما برنامه‌ای برای این موضوع دارید؟**

بسم الله الرحمن الرحيم

کشور بحران آب دارد و چاره‌ای جز مدیریت منابع آب نیست مطمئن باشید کارشناس‌ها حرف خودشان را می‌زنند و کاری به اصطلاح به این که سرکار باشد قدرت دست کدام گرایش سیاسی باشند ندارند آنها حرف درست را در هر شرایطی می‌زنند ما نباید هدر رفت آب داشته باشیم آبیاری با شیوه‌های نوین، قطره‌ای، بارانی هرچیزی که امکان دارد حداکثر صرفه‌جویی در مصرف آب بشود لازم است. برخورد با چاه‌های غیرمجاز هرچه مقدور است چاه زده نشود به جای از قنات استفاده کنند چون چاه زمین را مک می‌زند و خالی می‌کند و فرونشین می‌شود و منابع آب در آسمان است نه در زمین اگر باران نیاید شما در حفر چاه ممکن است به نفت برسید ولی آب نخواهید رسید وقتی آبی در چاه نباشد بنابراین باید حداکثر بهره‌وری را از حداقل‌ها بکنیم شبکه‌های آب شرب ایجاد بشود و شبکه‌های فرسوده اصلاح شوند که ما هدررفت آب هم از طریق شکستگی لوله‌ها نداشته باشیم. خود مجلس هم وقتی بودجه می‌گذارد سعی می‌کند این مهم را ببیند و بودجه‌های در اختیار هر حوزه انتخابی هست ما اینکار را کردیم در بودجه‌ها الویت اول را با آب شرب قرار دادیم و بعد آب کشاورزی و قنات بعد به سازی.

چوت اعتقاد داریم روستا عمران و آبادانی یعنی نجات کشور یعنی کمک به تولید بالاخره از همه لحاظ ما به یک نوعی مثل خود زندگی روستایی که به اصطلاح هزینه ایجاد نمی‌کند بلکه ثروت تولید می‌کند بنا را براین داریم که بودجه‌هایی که در اختیار ماست الویت به روستا و زندگی روستایی بخصوص آبی که مایه

حیات است باشد و بعد مراحل دیگر. بنابراین همه کارهایی که طبق نظر کارشناس‌ها می‌شود تلاش ما بر این است که از حداقل امکانات حداکثر بهره‌وری را داشته باشیم.

***در رابطه با بخش اشتغال در روستاها چه پیشنهادی دارید؟ اکثر جوان‌ها متأسفانه نسبت به سال‌های دور اکثر تک فرزندی یا دو فرزندی هستند که معزلی شده است این اندک جوانی هم در روستا هست به‌خاطر درآمدهای دامداری و کشاورزی دارند عده‌ای در روستا زندگی می‌کنند ولی فاقد زمین کشاورزی و یا دامداری هستند و اینها برای شغل‌های کارگری یا دیگر شغل‌ها به شهرهای دیگر می‌روند که آنجا ممکن است گرفتار بحث قاچاق مواد مخدر یا بزهکاری‌هایی شوند، جنابعالی به عنوان یک نماینده مجلس از دیدگاه خودتان و از نظر مجلس چه برنامه‌ای**

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

برای اینها دارید؟

نشوند یک وامی به اینها تعلق بگیرد که اشتغال زایی نسبت هرکسی که هرشغلی که می تواند انجام بدهد برنامه ای دارید؟

من سالهاست از این وضعیت وام دهی بانکها گله مند هستم آنهاپی معمولاً صاحب وام می شوند که وضعیت مالی نسبتاً خوبی دارند ما کارگاه های کوچک و زود بازده را تقویت کنیم راستی آزمایی کنیم وامی که داده می شود وام کلان را به یک نفر بدهیم و بعد نگاه نکنیم این وام را کجا هزینه می کند نظارت نداشته باشیم. بنابراین وام را من معتقدم پلکانی بدهیم که مرحله اول پیش رفت باید برویم برای بازدید پله پله وام را بدهند فرصت کفایی بدهند و به مرحله تولید برسد و کمک کنند قسطها را بدهد که بعد ایشان بیاید در چرخه تولید ولی با این وضعیت موجود الان بانکها ادعا می کنند نقدینگی نداریم مشکلات دیگری داریم و یا عمل نمی کنند یا عمل می کنند حمایت از جاهایی باید بشود که به معنای واقعی منجر به تولید بشود در هر زمینه بخصوص روستاها ما می توانیم آن تعاونی که خدمتتان گفتم کم کم آن را در کنار هم جمع کنیم که یک تعاونی بشود و مبلغ بالاتری به آنها بدهیم و نظارت هم کنیم که ان شاء الله اشتغال واقعی تولید که شد قسطها را هم برمی گردانند اما هر جایی که قرار است بروید اگر مدیریت نشود فایده ای ندارد مثل وام ازدواج، وام فرزندآوری حتی اگر هم محقق بشود طرف قسطها را از کجا بدهد اشتغال پایه است. "چون صد آید نود هم پیش ماست" اگر طرف شغل داشته باشد ازدواج هم می کند وقتی کسی بتواند ازدواج کند درآمد خوب داشته باشد فرزند هم می آورد اما ما اشتغال را رها کردیم می رویم طرف فرزندآوری و وام ازدواج که مطمئناً اگر موفق شویم در پرداخت قسطها ناتوان می ماند.

*وام ازدواج: چه فرقی می کند بالا شهر باشد یا در روستا کارمند رسمی ضامن می خواهند یک کارگر ساختمانی با کسانی که سروکار دارند مثل خودشان

اعتقاد من این است که حدود شاید بیست سال پیش گزارشی به مجلس و حضرت اقا داده شد در رابطه با بحث آسیب های اجتماعی که ریشه اصلی آسیب های اجتماعی بی عدالتی است در این مورد خدمات دولت و نظام به عدالت توزیع نشده است یعنی به مناطق محروم به روستا و مناطق دوردست این امکانات نرسیده است پس بنابراین اگر اشتغال در روستا و ماندگاری در روستا را تقویت نکنیم مسیبت هایی فراوانی گریبان گیر جامعه می شود. روستایی کارش تولید است باید تولید را مقرون به صرفه کند تولیدکننده باید طول اصلی زحمت خود را ببرد نه واسطه و دلال من ثروتمندترین اقشار جامعه مون باید تولیدکنندگان باشند مخصوصاً کشاورزی و دامداری حتی صنعتی اما می بینیم واسطه ها بازحمت اندک یا بدون زحمت ثروت سرشاری به جیب می زنند پیدا است که مشکل اقتصادی برای ما درست می کند تورم ایجاد می کند بنابراین اگر ما بتوانیم کاری کنیم که ثروت اصلی نسب تولیدکنندگان شود یعنی یک کشاورز محصولی تولید می کند زحمت یک ساله یا نه ماهه او درآمد خوبی داشته باشد چه کسی است که سمت کشاورزی نرود کشاورزی باید مکانیزه شود، تعاونی های کشاورزی به معنی واقعی تقویت بشوند باز واسطه ها نفوذ در تعاونی ها نداشته باشند آن وقت باید امیدوار باشیم که زندگی در روستاها مقرون به صرفه بشود و جوان ها بمانند و حتی مهاجرت معکوس رخ بدهد اما وقتی که ما کشاورز زمان زحمت می کشد حاصل زحمت آن را نمی خزند چطور شعار بدهیم که حمایت از تولید بکنیم این شعار با عملیاتی بشود. بنابراین کشور در تولید و یکی از بزرگترین محله های تولید روستاست.

*در رابطه با بحث وام اشتغال شما به نوبه خود یا مجلس برنامه ای برای اشتغال جوان ها وامی در نظر گرفته شده است؟ که به عنوان وام اشتغال یا کم بهره باشد که اینها بتوانند در پس دادن دچار مشکل

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

می بینیم یک روستای لزوم شورا را دارد ولی افراد بالای دیپلم ندارد اینجا دست ما بسته است یکی از بندها این است که فرد ساکن آنجا باشد وقتی کسی جلو نمی آید فلانی که داخل شهر است آن هم کمک می کند ولی قانون را خراب می کند بنابراین ما باید سعی کنیم قوانین وضع کنیم که کوتاه و مختصر و مفید و کارآمد باشد کمتر تبصره بخورد یا اصلا نخورد بهتر است. بنابراین در بحث قانون گذاری خیلی جاها مشکل داریم چون قانون باشد یک مدت که پیش می رود فلان جا چندسال پیش اشتباه کردیم دوباره تبصره می خورد ما کارمان در مجلس در یک سالی که گذشت دور ریختن قوانین زائد از سال فلان به قبل بود چون قوانینی که هفتاد هشتاد سال پیش گذاشته شده است الان اینجا کارآمد در هربخشی نیست اینکار را در بعضی از کمیسیون ها کردیم.

***سؤال درمورد توسعه پایدار و ناپایدار؛ سال هاست کشور ما توسعه های ناپایدار مردم را بیچاره کرده است و این از تورم و گرانی باعث و بانی آن توسعه های ناپایدار است یعنی همان بخش نامه هایی که خود جناب عالی می فرمایید ما کی به آن توسعه پایدار می رسیم یعنی مجلس آیا برنامه ای برای این موضوع دارد که اگر امثال ما دلار قیمت آن را بگذاریم دویست هزار تومان که سیمان هم بشود سیصد هزار تومان هم همین قیمت بماند غیر از این با این افسار گسیختگی و تورم کمر مردم و مملکت می شکند شما طرح و برنامه ای برای این موضوع دارید؟**

من ریشه اصلی آن را تقویت تولید می دانم یعنی تولید واقعی؛ مملکت تولید واقعی داشته باشد مثل پدری که جیبش پر پول است و گرانه تولید واقعی نباشد طرف برای پرداخت حقوق کارمندی خود پول چاپ می کند می شود تورم، پول و ثروت تولید نشده است بلکه آمدند اسکانس چاپ کردند که پول شده است که این تورم می شود خیلی خلاصه ما علت اینکه اینقدر اقتصادمان وصل است به ارزش دلار مثل این است که از خودمان هیچی نداریم اگر بتوانیم تولید ثروت کنیم دیگر حالا دلار می خواهد کجا برود یک دلار زایی کنیم برای اینکه ریشه می خواهد. بالاخره ما یک جنگ اقتصادی هم داریم از جنگ نظامی مقداری آمدیم کنار سراغ جنگ فرهنگی و اقتصادی آمدیم اینجا هم اگر مال بتوانیم خودمان را تقویت بکنیم مثل بحث نظامی امید داریم که تا تولید ثروت بشود تورم پایین بیاید و گرانه با شعار و غیر عملی دیگر در تورم گیر می کنیم.

***به مذاکرات خوش بین هستید؟**

من از اول بدبین بودم، دنیا دنیای زورگویی است هرکاری کنند هیچ کس جرأت حرف زدن ندارد چون زور و رسانه دست خودشان است و تبلیغات هم دست

هستند درحالی که چندین ساله ما در کشورمان کارمند رسمی نداریم یا قراردادی یا شرکتی هستند در رابطه این وام ازدواج که از مردم می خواهند این را از کجا بیاورند؟

کارمند رسمی سهل الوصول همین الانی که من در خدمت شما هستم شاید

تا الان بیش از دویست میلیون تومان از حقوق من کسر شده است که نزدیک

هفتاد هشتاد میلیون جلوی حسابم بسته است به خاطر ضمانت. البته از کسبه ها هم

می شود استفاده کرد ولی درخواست بانک زیاد است. بله برای وام گیرنده اگر بشود از جواز کسب آنها استفاده کرد یا زنجیری که به اصطلاح ضامن هم بشوند و آن راستی آزمایی که بشود مطمئن باشید روستایی حلال خور است و قسط خودش را بر می گرداند ولی نظارت بشود آن شالاه به تولید برسد وام ها جایی مستهلک نشود که نباید. یکی از معضلات ما این است که وام هایی که گرفته می شود جاهایی هزینه می شود که نباید.

***اکثر کسانی که برای ثبت نام شوراها می آیند چون هیچ گونه شورا عایدی از این شورا ندارد، افراد باسواد و خبره کار یا کاربلد یا قانون مدار کمتر پاپیش می گذارند واقعا افراد بی سواد که هیچ و با قوانین آشنایی ندارند می آیند و بدون هیچ نظارتی اینها فقط آنجا ثبت نام می کنند و هیچ رد صلاحیتی مثل مجلس یا شورای شهر ندارند و راحت می آیند و چون در روستاها طایفه ای هستند و متأسفانه این رأی می آورد و از این طرف حتی در دوره گذشته به شوراها کارت شورایی هم ندادند یعنی شوراها می آیند و هستند وقتی یک پاسگاه یا اداره ای می روند حتی در پاسگاه هم بارها خود بنده بازرسی بدنی شدم از طرف سربازها، چون سرباز که شورا را نمی شناسد ولی یک مقداری آزاد رهنده شده است شما بحث شورای روستایی که حالت پویایی بگیرد و به معنای واقعی شورا، شورا تربیت در روستا تربیت بشود برنامه ای دارید؟ یا حداقل وامی به اینها بدهند.**

برنامه شوراها را به تأخیر انداختند که تاریخ آن درست بشود خرداد ۱۴۰۵، من معتقدم اگر سطح آگاهی مردم را بالا ببریم مطالبات فرق می کند دیگر آن وقت به یک آدم بی سواد رأی نمی دهند بی سواد به منظور بی بینش ... اینهاست ولی می بینید گاهی کسی سواد آن چنانی ندارد ولی قدرت تجزیه و تحلیل آن بالاست مسائل را می فهمد ما دست مردم را باز می گذاریم آن شالاه ما به آن حد مرز برسیم که بتوانیم روستاها را صاحب شورا کنیم. علم ابزاری است که می تواند چشم ما را باز کند اگر بتوانیم اینکار را کنیم منتهی با فراهم آوردن زمینه ها خیلی خوب است ولی وقتی

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

خودشان است اما شما وقتی مثل مهسا امینی اتفاق می افتد از هفت سال قبل نقشه می کشند چکار کنند بنابراین این استانداردهایی که مرگ برای همسایه خوش است در دنیای استکبار هست. بیست سال افغانستان اشغال شد به چه بهانه ای؟ چکار کردند افغانستان را به کجا رسید؟ الان چاه های نفت عراق و سوریه دست آمریکاست هیچ کس می گوید چکار داری؟ چون زور دارد و ما باید در مقابل منطق زور باید قوی شویم که بتوانیم بیاستیم. مذاکرات هم جنس فرق می کند اگر جنس فرق نکند می شود خوش بین بود ولی جنس ما مقابله با ظلم است و جنس آنها هم ظلم است و دیدید که راحت به عربستان می گوید گاو شیرده می گوید پول بده تا من حمایت کنم یعنی مصنوعی هراس ایجاد می کند. الان هم گفت دین و اخلاق در ذهن من جایگاهی ندارد فقط به مادیات بچسبید.

به همین راحتی این منطق زور است یعنی سازمان ملل به کشک یعنی نظام بین الملل هیچی. یعنی یواش یواش ذهن های آگاه در دنیا بیشتر می شود و بتدریج شما می بینید در دفاع از مظلوم ورزشگاه های اروپا پرچم فلسطین را آویزان می کنند این برای قدرت رسانه خون است. خون بر شمشیر پیروز است عاشورا به ما یاد داده است قیام امام حسین به ما یاد داده است. بنابراین بحث این است و یک مثالی

هم بزنم جسارتاً ببخشید سگها وقت فرار می کنند میان دنبالت اما وقتی وایمیستی تهاجم نمی کنند اینها خلق و خویشان این گونه است بفهمند ضعف دارید ترس دارید می آیند جلوتر، سابقه آن هم هست ولی بفهمم وایسادی. الان یمن چی شد؟ آمریکا گفت به من کاری نداشته باش من به تو کاری ندارم. یمن جسارتاً ایستادگی داشت. اینها درس هایی است که ما از تاریخ می گیریم هر جایی که مقابل ظالم بایستی پیش می رود. ولی ما مقابل عراق ایستادیم آنها بیشتر خسارت دیدند.

این مذاکرات هم آخر آن نه گفتند عاقلانه است نه گفتند هوشمندانه است ... کی گفته است ک ما غنی سازی نکنیم به آنها مربوط نیست ما انرژی هسته ای در عرصه های پزشکی را نیاز داریم الان ماهمین ناطرازی انرژی دوتا نیروگاه اتمی بتوانیم بزنیم کلی از مشکلاتمان حل می شود.

نظر شما در خصوص انتخابات و پیروزی آقای پزشکيان چیست ؟

بزرگترین و نقطه عطف آقای پزشکيان در انتخابات مشارکت بالای مردم در انتخابات است ایشان توانست کسانی را که انتخابات را تحریم یا به قول خودمان قهر کرده بودند را پای صندوق بیاورد و این یک پیروزی بزرگی بود که جناب پزشکيان با رای بالا به دست آورد.

فاطمه قدم

چالش‌های حقوقی مقابله با ارتشا؛ بررسی ریشه‌های قانونی یک فساد ساختاری

ارتشا؛ جرمی مخرب با پیامدهای اقتصادی و اجتماعی
جرائم مربوط به رشوه و ارتشا از مهم‌ترین جرائم اقتصادی محسوب می‌شوند که آسیب‌های گسترده‌ای را به ساختارهای اقتصادی، رقابت سالم، امنیت عمومی و اعتماد عمومی به نهادهای دولتی وارد می‌کنند. ارتشا به‌عنوان یکی از شاخص‌ترین جرائم اداری، نه تنها اعتماد عمومی را تضعیف می‌کند، بلکه پایه‌های مشروعیت نظام اداری را نیز متزلزل می‌سازد.

ضرورت شناسایی ریشه‌ها و اصلاح ساختارهای قانونی
برای مقابله مؤثر با این پدیده، همانند درمان یک بیماری، لازم است ریشه‌ها و عوامل زمینه‌ساز آن شناسایی و به‌درستی مدیریت شوند. یکی از عوامل اصلی در بروز ارتشا، ضعف و ناکارآمدی در نظام تقنینی کشور است. فقدان شفافیت قانونی، پیچیدگی و تورم مقررات، ناهماهنگی قوانین با نیازهای روز جامعه، نبود نظام مؤثر برای ثبت و اعلام دارایی‌ها، و ضعف در حاکمیت قانون در حوزه اقتصادی، همگی از جمله نقایصی هستند که بستر ارتشا را فراهم می‌کنند.

بر همین اساس، اصلاح و بازنگری در نظام تقنینی به‌عنوان یک ضرورت بنیادین باید در دستور کار قرار گیرد تا زمینه‌های بروز و گسترش این پدیده نامطلوب، به‌ویژه در ساختار اداری کشور، از بین برود.

در دهه‌های اخیر، جرائم و مفاسد اقتصادی نظیر ارتشا به دلیل منافع مالی کلانی که به همراه دارند، در سطح جهان رشد چشم‌گیری داشته‌اند. این جرائم، با استفاده از روش‌ها و شیوه‌های گوناگون از جمله جرائم سازمان‌یافته فراملی، قاچاق مواد مخدر، تسلیحات و سایر فعالیت‌های غیرقانونی، منافع مالی فراوانی را نصیب مرتکبان می‌کنند.

در همین راستا، قانون‌گذاران ایرانی ناگزیر شدند در سال‌های اخیر، مفهومی رسمی و قانونی از فساد ارائه دهند. مطابق بند (الف) ماده ۱ قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰/۸/۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام، "فساد" به‌عنوان هرگونه فعل یا تسرک فعلی که به‌صورت فردی، جمعی یا سازمانی، از سوی هر شخص حقیقی یا حقوقی، عمداً و با هدف کسب هر نوع منفعت یا امتیاز مستقیم یا غیرمستقیم برای خود یا دیگری انجام شود و قوانین و مقررات کشوری را نقض کند و منجر به وارد آمدن ضرر و زیان به اموال، منافع، منابع، سلامت و امنیت عمومی یا جمعی از مردم گردد، تعریف شده است.

اگرچه این تعریف با تعریف کنوانسیون مریدا (UNCAC) تفاوت‌هایی دارد، اما به‌صورت جامع‌تری مصادیق فساد را روشن می‌سازد. از این منظر، ارتشا یکی از مهم‌ترین مصادیق فساد مالی و اقتصادی محسوب می‌شود که به‌واسطه اثرات مستقیم آن بر سلامت نظام اقتصادی، در زمره جرائم و مفاسد اقتصادی قرار می‌گیرد.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه نمایشگاه کتاب

شورای سیاستگذاری نشریه اراده ملت در زمستان ۱۴۰۱ تصمیم گرفت که علاوه بر شماره های مسلسل نشریه، ویژهنامه‌هایی را به مناسبت‌های مختلف منتشر نماید. این فرایند نهایتاً تا اردیبهشت ماه سال ۱۴۰۴ ادامه پیدا کرد و پانزدهمین ویژهنامه نشریه به مناسبت نمایشگاه کتاب تهران عرضه گردید.

قرار شده است که از این پس نشریه اراده ملت ویژهنامه نداشته باشد و در مناسبت‌های خاص پرونده ویژه را ضمیمه شماره‌های مسلسل خویش نماید. اینک اولین پرونده ویژه نشریه اراده ملت را تقدیم شما خوانندگان محترم می‌نمایم.

پرونده ویژه:

خوانندگان و بازدیدکنندگان، تجربه کرد. پرونده ویژه این شماره به این حضور اختصاص دارد.

سه روایت از مسئولین غرفه انتشارات حزب اراده ملت ایران از نمایشگاه، در این پرونده ارائه خواهد شد. علاوه بر این، انتشارات حاما در این نمایشگاه برگزارکننده یک رویداد فرهنگی نیز بود که گزارش سخنانی‌های مدعوین این رویداد را در نیز در این پرونده به شما تقدیم می‌نمایم.

انتشارات حزب اراده ملت ایران در ۳۶ امین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران

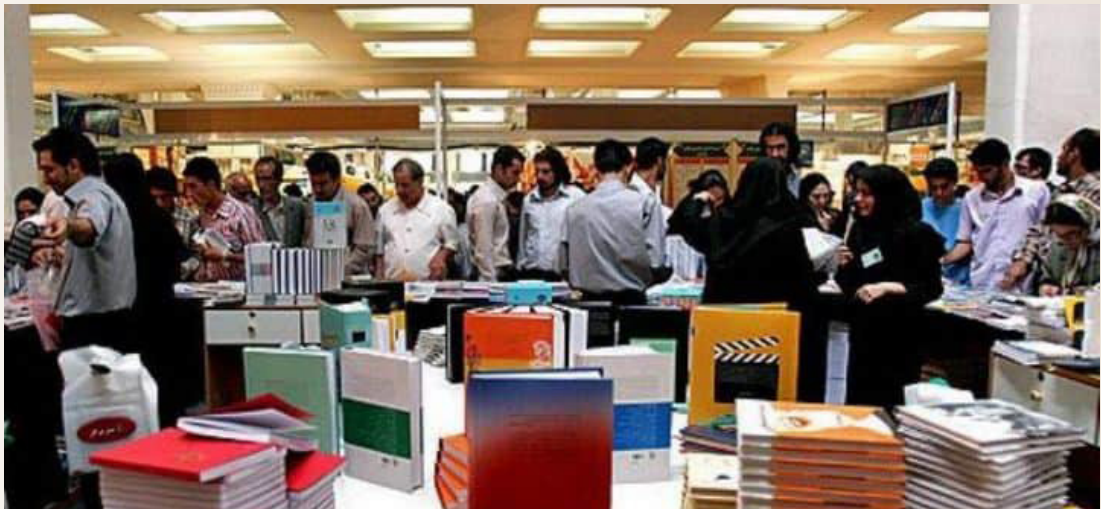
سی‌وششمین نمایشگاه بین‌المللی تهران از ۱۷ تا ۲۷ اردیبهشت ماه در مصلی تهران برگزار گردید. انتشارات حزب اراده ملت ایران چهارمین حضور خود را در این نمایشگاه با ارائه ۵۳ کتاب به

افشین فرهانچی-فعال سیاسی و مدنی
دبیر کل حزب اراده ملت ایران

روایتی از نمایشگاه کتاب اردیبهشت ۱۴۰۴ توسط افشین فرهانچی

نمایشگاهی ضروری، گرچه تکراری

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

امسال دیگر کسی به اسم انتشارات ایرادی نگرفت و همان ابتدا پذیرفتند که انتشاراتی به نام یک حزب وجود دارد و کاری هم از دستشان برنمی آید. پیش از نمایشگاه، مصاحبه‌ای انجام دادم و امیدوار بودم اینها آن را به مناسبت این رویداد منتشر کنند، اما ظاهراً مشغله‌شان زیاد بود و در نهایت ترجیح دادم مصاحبه را در ویژه‌نامه شماره ۱۵ نشریه اراده ملت منتشر کنم. رویداد رونمایی کتاب را با چهار سخنران برگزار کردیم. من و جناب دکتر علی میرموسوی، استاد دانشگاه مفید، سخنرانان اصلی بودیم و دو مترجم انتشارات، زهره رحیمی و محمد حاج‌سیدجوادی نیز سخن گفتند. مراسم خلوت بود و تعداد کمی از افراد بیرونی در آن شرکت کردند. هر دو مترجم، حرفه‌ای و موزن سخنرانی کردند. دکتر میرموسوی نیز با بیانی دلنشین، تاریخ سوسیال‌دموکراسی و اهمیت این مکتب را تشریح کردند؛ که البته از استادی در رشته علوم سیاسی دور از انتظار نبود. در پایان رویداد، به سخنرانان کارت هدیه‌ای یک میلیون تومانی و یک میلیون تومان بن کتاب اهدا شد؛ اقدامی شایسته که ما را از شرمندگی در برابر مهمانان نجات داد.

سه روز پایانی نمایشگاه را حضور داشتم. همه چیز به روال سال‌های پیش بود، گرچه دو پدیده جدید به چشم آمد: نخست، افزایش تعداد غرفه‌های کتاب‌های

تا سر برگردانیم، چهارمین حضور انتشارات حزب اراده ملت ایران در نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران رقم خورد. امسال برخلاف سال‌های گذشته، با دغدغه‌ای کمتر وارد نمایشگاه شدیم. تعداد کتاب‌های انتشارات «حاما» از ۴۰ عنوان فراتر رفته بود و دیگر نیازی به خواهش و تمنا برای دریافت غرفه نداشتیم. از همین رو، تمرکزمان را بر حضور فعال در رویدادهای فرهنگی گذاشتیم. اما چون کتاب‌هایی که برای این منظور در نظر داشتیم ترجمه بودند، و مسئولان صرفاً کتاب‌های تألیفی را برای این برنامه‌ها می‌پذیرفتند، مجرای خواهش، پیگیری و واسطه‌تراشی دوباره آغاز شد. ظاهراً لابی‌گری بخشی از سرشت ما شده و بدون آن در ایران نمی‌توان کاری از پیش برد.

نمایشگاه، شلوغ‌تر از سال پیش بود. سال قبل، غرفه‌مان تنها دو متر بود و حتی جایی برای نشستن نداشتیم. اما این بار، غرفه‌ای ۹ متری در اختیار داشتیم و از پیش میزی برای داخل آن تهیه کرده بودیم تا بساط چای و قهوه مهیا باشد. گرچه همان روز نخست اعلام کردند که به دلیل ناترازی در مصرف و تولید برق، استفاده از چای‌ساز و قهوه‌ساز ممنوع است. ناگزیر، چای‌ساز به زیر میز رفت و مقرر شد چای فقط برای مهمانان خاص سرو شود.

هفته‌نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

صوتی و دوم، ظهور کتاب‌های هیبریدی. مؤسسات نشر کتاب‌های صوتی به دو شیوه فعالیت می‌کردند؛ گروهی که خود کتاب‌ها را انتخاب و تولید و بازاریابی می‌کردند، و گروهی که به سفارش دیگر ناشران می‌پرداختند. وسوسه شدم یکی از کتاب‌ها را به دسته اول معرفی کنم و یکی را نیز در اختیار دسته دوم بگذارم. اما آنچه بیش از همه جالب بود، کتاب‌های هیبریدی بود؛ ترکیبی از متن، صدا و تصویر. تاکنون پنج عنوان تولید کرده بودند که یکی از آن‌ها به آثار انیمیشن استاد مسلم انیمه ژاپن، هایائو میازاکی، اختصاص داشت.

به سراغ ناشران آشنا و دوست نیز رفتم. مدیرمسئول نشر «خزه» را دیدم که سال‌هاست با هم سلام و علیک داریم. به غرفه‌های «شیرازه» و «طلایه‌پرسو» هم سر زدم. هر دو نسبت به سال‌های گذشته کم‌کارتر شده بودند؛ ناشرانی که در حوزه سوسیالیسم فعال‌اند. در عوض، نشر «چرخ» پویاتر از گذشته بود. ظاهراً تیم حسن مرتضوی خوب عمل می‌کند. از «ماه مینو» جویا شدم، اما در نمایشگاه حضور نداشتند و با خانم مینو امیر تلفنی گفتگو کردم. گفتند امسال فقط در بخش مجازی شرکت کرده‌اند. دو سال پیش، کتاب بالکن رسوایی را با همکاری ایشان منتشر کرده بودیم. «نشر حس آخر» نیز از همسایگان غرفه ما بود که در حوزه شعر و ادبیات فعالیت می‌کردند و از شرایط بازار نشر گله‌مند بودند. روبه‌روی ما انتشاراتی قرار داشت که کتاب‌هایی به زبان کردی منتشر می‌کرد. ساعتی مهمان‌شان شدم و اطلاعاتی درباره چاپ کتاب به زبان کردی گرفتم. وسوسه شدم که در آینده، کتاب‌های حزب حمارا را به زبان‌های دیگر رایج در ایران نظیر ترکی، کردی، تالشی، عربی، ارمنی و بلوچی ترجمه کنیم.

در غرفه، میزبان برخی چهره‌های شناخته‌شده هم بودیم. در روزهای پایانی، دکتر مرتضی خاتمی، معاون وزیر بهداشت، دکتر محسن بهرامی، نماینده یاسوج، و آشیخ هادی خامنه‌ای، دبیرکل حزب پیروان خط امام از غرفه ما بازدید کردند. البته دکتر پزشک‌یان، هرچند از راهروی ما عبور کردند، نگاهی به غرفه نینداختند. البته آن زمان من نیز در غرفه نبودم، وگرنه حتماً صدایش می‌زدم و وعده‌هایش را یادآوری می‌کردم.

سری هم به بخش دانشگاهی زدم. طبق انتظار، تعداد اندکی از انتشارات دانشگاه‌ها حضور داشتند. پس از ابلاغ آیین‌نامه‌های جدید ارتقاء، انتشار کتاب توسط دانشگاه‌ها رو به افول گذاشته و کمتر استادی به تألیف یا ترجمه کتابی رغبت نشان می‌دهد. کمبود بودجه نیز مزید بر علت شده است. تنها دانشگاه تهران همچنان مقاوم و پایدار ایستاده است؛ هم کتاب چاپ می‌کند و هم در نمایشگاه حضور دارد. سال گذشته به دانشگاه علوم پزشکی همدان پیشنهاد کردم کتاب‌هایش را دیجیتال کند و در نمایشگاه شرکت کند، اما متأسفانه به دلیل کمبود بودجه و توجه، امکان‌پذیر نبود.

امسال نسبت به دوره‌های پیش فروش بیشتری داشتیم، اما همچنان میزان فروش کمتر از ۲۰۰ نسخه بود، چه حضوری و چه مجازی. با این حال، برای ما فعلاً حضور و بقا اهمیت بیشتری دارد. اینکه توانستیم نخستین رویداد فرهنگی‌مان را در نمایشگاه، در قالب رونمایی کتاب برگزار کنیم، گامی بزرگ بود. پیش می‌رویم و می‌مانیم تا گام‌های بعدی را نیز برداریم. اگر ما نتوانستیم، دیگران خواهند آمد و این راه را ادامه خواهند داد.

روغایی کتاب

پیش نیازهای سوسیالیسم و مجموعه کتاب‌های سازوکار حزبی

سید محمد حادی

سید موسوی

افشین فرهانچی

زهره رحیمی

۱۴۰۴

اردیبهشت

۲۵

ساعت ۱۸

مسئول: امام‌خانی
نشان: ویدیو، نمایشگاه، چاپ، ترجمه

حسن غلامی

غرفه انتشارات حزب اراده ملت ایران را راه انداختیم

پس از پایان نمایشگاه، اعلام شد که در روز ۲۸ اردیبهشت باید نسبت به جمع‌آوری غرفه و کتاب‌ها اقدام شود. با این حال، مشخص شد که غرفه‌های دولتی و وابسته به ادارات، شب ۲۷ اردیبهشت اقدام به جمع‌آوری کرده بودند.

در فرآیند جمع‌آوری نیز تمامی تجهیزات باید در برگه خروج ثبت می‌شد و تنها یک‌بار امکان خروج از درب سالن برای انتقال وسایل وجود داشت، که خود مستلزم هماهنگی و صرف زمان قابل توجهی بود.

اما نهایتاً تمام شد و ما رفتیم که خود را برای سال ۱۴۰۵ آماده کنیم. پربارتر و با تجربه‌تر.

با اعلام بازگشایی سامانه ثبت‌نام توسط ستاد اجرایی نمایشگاه، اقدامات لازم برای ثبت‌نام انتشارات حزب اراده ملت ایران به‌منظور دریافت غرفه‌ای به متراژ ۲۰ متر مربع به همراه پارکینگ انجام شد.

متأسفانه فرآیند ثبت‌نام امسال با مشکلاتی همراه بود که موجب انصراف بسیاری از ناشران از حضور در نمایشگاه شد. از جمله موانع موجود می‌توان به الزام انعقاد قرارداد حق‌العمل‌کاری، افتتاح حساب تجاری، تشکیل پرونده مالیاتی و اتصال حساب بانکی به آن پرونده اشاره کرد. با وجود این موانع، در نهایت غرفه‌ای به انتشارات اختصاص یافت؛ اما متراژ آن با تشخیص ستاد اجرایی، به ۹ متر مربع کاهش یافت.

یکی از چالش‌های اساسی در راه‌اندازی غرفه، تأمین تجهیزات ابتدایی مانند میز، صندلی و سایر ملزومات غرفه بود؛ چراکه ستاد اجرایی هیچ‌گونه امکاناتی در اختیار ناشران قرار نمی‌داد و تهیه این وسایل بر عهده خود آن‌ها بود. همچنین فاصله قابل توجه بین پارکینگ و شبستان، و ضرورت استفاده از گاری‌هایی که به‌صورت سرویس عمل می‌کردند و هزینه نسبتاً بالایی دریافت می‌کردند، بر دشواری‌های کار افزود.

تجهیزات مورد نیاز با هزینه‌ای بالا اجاره و به محل نمایشگاه منتقل شد. در روز ۱۶ اردیبهشت، که زمان تحویل غرفه‌ها بود، در محل مصلى حضور یافته و غرفه را تحویل گرفتیم. وسایل به داخل غرفه منتقل شد و عملیات آماده‌سازی انجام گرفت. اما نبود روشنایی و پریز برق، از دیگر مشکلات قابل توجه بود. ستاد اجرایی برای این موضوع نیز تدبیری نپنداشیده بود و اعلام کرد که امسال هیچ چراغی تحویل ناشران نخواهد شد. از این رو، ناچار به تهیه چراغ، سیم و سایر تجهیزات به‌صورت شخصی شدیم. قابل توجه است که این نوع مشکلات عمدتاً متوجه ناشران خصوصی بود.

در ادامه، برای دریافت دستگاه کارت‌خوان پیگیری کردیم، اما دستگاه با تأخیر در روز دوم نمایشگاه تحویل داده شد. لازم به ذکر است که استفاده از کارت‌خوان‌های شخصی برای ناشران ممنوع بود و صرفاً باید از دستگاه‌های اختصاصی نمایشگاه استفاده می‌شد.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

مریم کوشکی

بخوانیم برای ایران

سی و ششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، بزرگ‌ترین رویداد فرهنگی ایران، از ۱۷ تا ۲۷ اردیبهشت ۱۴۰۴ در مصلی امام خمینی تهران برگزار می‌شود. این نمایشگاه فرصتی برای ملاقات با ناشران، رصد جدیدترین آثار مکتوب و چند رسانه‌ای، تبادل نظر با اهالی فرهنگ، آشنایی با کتاب‌های جدید و یافتن کتاب‌های موردعلاقه از سراسر جهان را فراهم می‌کند و فرصتی مناسب برای آشنایی با آخرین دستاوردهای انتشار کتاب‌هاست. اینجا فضایی است که علاقه‌مندان به دنیای کتاب با نویسندگان و آثارشان در تعامل مستقیم قرار می‌گیرند. بخش مجازی نمایشگاه همزمان در سامانه book.icfi.ir به صورت ۲۴ ساعته فعال است.

این نمایشگاه طی این بازه دوازده روزه از ۱۰ صبح تا ۸ شب فعال خواهد بود و علاقه‌مندان می‌توانند طی این ساعات از غرفه‌ها بازدید کنند که البته غرفه‌داران از ساعت ۹ صبح در غرفه‌های خود مستقر می‌شوند. ساعت بازدید از نمایشگاه در بعضی از روزها تمدید می‌شود.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

بخش‌های مختلف نمایشگاه

ناشران عمومی: بزرگ‌ترین بخش نمایشگاه، شامل غرفه‌های ناشران داخلی و خارجی و آثاری در زمینه‌های ادبیات، تاریخ، فلسفه، علوم و هنر و نیز محل نمایش کتاب‌های دیجیتال و صوتی.

دانشگاهی و تخصصی: شامل کتب دانشگاهی، آموزشی و کمک‌آموزشی برای مقاطع مختلف تحصیلی، غرفه‌های ناشران دانشگاهی و مراکز علمی و آموزشی.

کودک و نوجوان: غرفه‌های مخصوص کودک و نوجوان شامل آثار ناشران، نویسندگان و تصویرگران این حوزه و نیز محل برگزاری برنامه‌های قصه‌گویی و کارگاه‌های آموزشی این گروه سنی.

ناشران بین‌المللی: غرفه‌های مربوط به ناشران خارجی از کشورهای مختلف دنیا و ارائه آثار ارزشمند آنها به زبان اصلی.

یکی از محبوب‌ترین، شلوغ‌ترین و جذاب‌ترین بخش‌ها، سالن‌های ناشران آموزشی و دانشگاهی در دسترسی‌پذیرترین مکان نمایشگاه است. دانش‌آموزان، دانشجویان، طلاب و اساتید دانشگاه می‌توانند در این سالن‌ها جدیدترین چاپ کتاب‌های کمک‌آموزشی و درسی مدنظرشان را مستقیماً از ناشران خود کتاب‌ها یا سایر غرفه‌داران با تخفیف بخرند یا به انواع کتب جدید، پرفروش و موردنیاز خودشان دسترسی پیدا کنند. صدای تبلیغات انواع کتاب‌های درسی و کمک‌آموزشی در محوطه پخش می‌شود و همیشه یکی از نمادهای نمایشگاه بوده است!

حضور پررنگ ناشران معروف و محبوب داخلی

وبسایت رسمی نمایشگاه جزئیات ناشران حاضر شرکت‌کننده و موقعیت مکانی غرفه‌های هرکدام را به‌صورت طبقه‌بندی‌شده در اختیار شما می‌گذارد. اگر قصد خرید اقساطی یا نقدی آثار ناشران خوش‌نام و خوش‌سابقه را دارید، در نمایشگاه کتاب ۱۴۰۴ آثار محبوب‌ترین ناشران سال گذشته را پیدا می‌کنید:

- آثار «فروغ سیمرغ» زبازد به کیفیت طراحی، صفحه‌آرایی و جذابیت بصری؛
- آثار «انتشارات مرکز» در زمینه آثار علمی، فلسفه و تاریخ؛
- آثار «نشر چشمه» اکثراً در حوزه ادبیات و ترجمه؛
- آثار «نشر امیرکبیر» در زمینه‌های مختلف کمک‌درسی، کتب کودک و رمان‌های داخلی و خارجی؛
- آثار «نشر شال‌گردن» درباره هنر و ادبیات شامل رمان‌ها و داستان‌های کوتاه؛
- آثار «نشر ثالث» اکثراً در زمینه‌های سیاسی و زندگی‌نامه‌ها؛
- آثار «نشر ققنوس» در عناوین گوناگون ادبیات، تاریخ، جامعه‌شناسی و غیره؛
- آثار «نشر قطره» در زمینه روان‌شناسی؛
- آثار «سوره مهر» در زمینه توسعه فرهنگ و هنر ایرانی اسلامی؛
- آثار «نشر انقلاب اسلامی» با کتب فرهنگی، سیاسی، اعتقادی، حدیثی، قرآنی، فقهی و تاریخی؛

• باعث رونق اقتصاد و فعالیت صنعت نشر در سطح گسترده می‌شود؛

• فرصتی دهروزه برای تفریح سالم دانش‌آموزان و دانشجویان فراهم می‌کند؛

• امکان دسترسی به جدیدترین آثار ناشران داخلی و خارجی را مهیا می‌کند؛

• می‌توان با نویسندگان، منتقدان، صاحب‌نظران و اهالی فرهنگ درباره آثار مختلف صحبت کرد؛

• از کتاب‌های جدید و نویسندگان آن‌ها به‌شکلی درخور رونمایی می‌شود.

در کل، برگزاری این نمایشگاه فرصتی چندروزه برای رهایی از بند سلاقی شخصی و هم‌نشینی و تبادل فکر با اهل کتاب و فرهنگ در اختیار مردم جامعه می‌گذارد. این فرصت را نباید از دست داد!

ویژگی‌های نمایشگاه کتاب

رویداد فرهنگی بزرگ: این نمایشگاه، میزبان آثار بیش از ۲۴۰۰ ناشر داخلی و بیش از ۶۰۰ ناشر خارجی است.

افزایش فرهنگ و ارتقای سطح مطالعه: این نمایشگاه با ایجاد فرصتی برای دسترسی به کتاب‌ها به تقویت سطح فرهنگ و ارتقای سطح مطالعه در جامعه کمک می‌کند.

نشاط و انرژی: بازدید از این نمایشگاه برای علاقه‌مندان نشاط و انرژی مثبت فراوانی به دنبال دارد.

اعتبار بین‌المللی: نمایشگاه کتاب، اعتبار جامعه را از نگاه فرهنگیان و فرهنگ‌دوستان کشورهای دیگر بالا می‌برد و توانمندی فرهنگی کشور را به رخ می‌کشد.

رونق اقتصاد: برگزاری نمایشگاه کتاب باعث رونق اقتصاد و فعالیت صنعت نشر در سطح گسترده می‌شود.

تفریح سالم: فرصتی دهروزه برای تفریح سالم دانش‌آموزان و

• آثار «نشر افق» در عناوین کودکان، نوجوانان و بزرگسالان؛

• آثار «نشر نگاه» در زمینه شعر، داستان و رمان، نقد و نظریه، زندگینامه بزرگان و مفاخر ادبی؛

• آثار «نشر نیماژ» در حوزه شعر، رمان، فلسفه، تاریخ و تئاتر.

اهمیت نمایشگاه بین‌المللی تهران

سی و ششمین نمایشگاه کتاب تهران در میانه اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۴ میزبان آثار بیش از ۲۴۰۰ ناشر داخلی، بیش از ۶۰۰ ناشر خارجی و عاشقان کتاب و کتاب‌خوانی از سراسر دنیا است. این نمایشگاه پراپهت در سال‌های گذشته شاهد حضور بیش از ۶ میلیون بازدیدکننده بوده است.

امسال مسعود پزشکیان جمعه ۲۶ اردیبهشت از نمایشگاه کتاب بازدید کرد. معاون اول رئیس‌جمهور نیز بازدیدی از نمایشگاه داشت. وی در بدو ورود از بخش ناشران دانشگاهی بازدید کرد، محسن جوادی، رئیس نمایشگاه کتاب، ایراهیم حیدری، قائم مقام نمایشگاه و مهدی اسماعیلی راد، معاون امور ناشران در این بازدید عارف را همراهی کردند.

نمایشگاه کتاب به‌عنوان یک میراث ملی، از چند جهت حائز اهمیت است:

• باعث تقویت سطح فرهنگ و ارتقای سطح مطالعه در جامعه می‌شود؛

• نشاط، رونق و انرژی مثبت فراوانی برای بازدیدکنندگان به دنبال دارد؛

• اعتبار جامعه را از نگاه فرهنگیان و فرهنگ‌دوستان کشورهای دیگر بالا می‌برد؛

• توانمندی فرهنگی کشور را به رخ می‌کشد؛

• فرصت ترویج فرهنگ ملی، دینی و اسلامی را فراهم می‌کند؛

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

هفته‌نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

دانشجویان فراهم می‌کند.

دسترسی به آثار جدید: امکان دسترسی به جدیدترین آثار ناشران داخلی و خارجی را مهیا می‌کند.

ارتباط با اهالی فرهنگ: فرصت صحبت با نویسندگان، منتقدان، صاحب‌نظران و اهالی فرهنگ درباره آثار مختلف را فراهم می‌سازد.

رونمایی از کتاب‌های جدید: از کتاب‌های جدید و نویسندگان آن‌ها به شکلی درخور رونمایی می‌شود.

تبادل فکر: فرصتی چندروزه برای رهایی از بند سلاقی شخصی و هم‌نشینی و تبادل فکر با اهل کتاب و فرهنگ در اختیار مردم جامعه می‌گذارد.

دسترسی به کتاب‌های درسی و کمک‌آموزشی: دانش‌آموزان، دانشجویان و اساتید دانشگاه می‌توانند در سالن‌های ناشران آموزشی و دانشگاهی، جدیدترین چاپ کتاب‌های کمک‌آموزشی و درسی را با تخفیف تهیه کنند.

و در آخر

توجه شما را به مصاحبه با ابراهیم کریمی رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران است و توسط خبرگزاری ایننا منتشر شده است، جلب مینمایم:

رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران، می‌گوید کتابفروشی کم و نمایشگاه کتاب تهران برای نقدینگی ناشران یک فرصت است.

ابراهیم کریمی در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری کتاب ایران (ایبنا)، با اشاره به روند برگزاری سی‌وششمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، گفت: بدون اغراق نمایشگاه کتاب ۱۴۰۴ را پُررونق‌تر و پُرمتواتر از سال‌های قبل دیدم. باید گفت که امسال ناشران بیشتر و بهتری حضور داشتند که مایه خرسندی است.

وی با اشاره به واسطه‌پاری امور نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، گفت: بهتر است که هر کاری را اهالی آن حرفه انجام دهند؛ برگزاری نمایشگاه کتاب یا اداره نشر و تأسیس کتابفروشی نیز از این امر مستثنی نیست. هرچقدر کارهای صنفی را به بخش خصوصی و فعالان این عرصه بسپاریم، بهتر انجام می‌شود.

کریمی افزود: این مسئله در دنیا تجربه شده است، قرار نیست که دوباره چرخ را اختراع کنیم، موضوعی نیست که درباره آن بحث کنیم که این‌گونه بهتر است. تجربه دیرین، در این حوزه همین موضوع را نشان می‌دهد.

وی با بیان اینکه برپایی نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران، به ایجاد نقدینگی ناشران کمک می‌کند، ادامه داد: نمایشگاه کتاب، فرصتی است تا ناشران، مستقیم با خوانندگان و مخاطبان کتاب‌ها دیدار داشته باشند و نظرات آن‌ها را بشناسند. در غرفه بسیاری از ناشران حرفه‌ای، مدیرمسئول،

تمام روز در غرفه حضور داشت که هدف اصلی آن‌ها آشنایی با مخاطبان و شناخت بهتر جو بازار کتاب است.

کریمی، نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران را فرصت غنیمتی برای فعالان حوزه نشر دانست و گفت: این رویداد با هدف برنامه‌ریزی برای آینده صنعت نشر برگزار می‌شود؛ از سوی دیگر، نقدینگی‌ای که ناشران در این فرصت به دست می‌آورند، موجب می‌شود که کار خود را در طول سال بهتر انجام بدهند.

رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران همچنین بر لزوم حمایت از کتابفروشان در قالب طرح‌های مختلف از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تأکید کرد و گفت: در سال‌های گذشته تجربه فروش‌های فصلی کتاب در ایام مختلف سال را تجربه کردیم؛ «عیدانه»، «فجرانه»، «تابستانه» و «پاییزه» کتاب، فرصت خوبی بود که افراد مختلف با کمک وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، بتوانند با یارانه از کتابفروشی‌ها کتاب خریداری کنند.

وی با بیان اینکه احیای طرح‌های فصلی ضروری است، عنوان کرد: ویتترین، برای عرضه کتاب کم است و هرچقدر از کتابفروشان در قالب طرح‌های مختلف حمایت کنیم برای رونق صنعت نشر و به نفع فرهنگ جامعه است.

کریمی همچنین با اظهار خرسندی از وزارت سیدعباس صالحی و حکم محسن جوادی به عنوان معاون امور فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، گفت: هر دو فرد، تجربه حضور در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را دارند، خودشان نیز افراد فرهیخته و فرهنگی هستند. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و معاون امور فرهنگی وزیر، بیش از اینکه افراد اجرایی باشند، افراد فرهنگی بودند و هستند و امیدوارم در این دولت، حال و روز فرهنگ و کتاب و اقتصاد کتاب بهتر از این باشد.

زهره رحیمی
فعال سیاسی و مدنی

شرحی بر چرایی و اهمیت ترجمه سری کتاب سازوکار حزبی

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

است، چیزی شبیه ماکت و در بهترین حالت یک ماهیت پیشاحزبی است، فقط پرسش من از مخاطب نقاد به احزاب اینست: پس از اینکه فهمیدیم این مثلا احزاب، هیچ شباهتی با احزاب کلاسیک در جوامع توسعه یافته ندارند، چه کنیم؟

موانع بسیاری برای استقرار نظام حزبی بر سر راه جامعه ایران بوده و یک عامل و دو عامل، مقصر ماجرا نیست. از عوامل تاریخی تا اجتماعی و فرهنگی گرفته تا ساختار سیاسی و قوانین موجود ما که نه تنها نسبت به حزب خنثی نبودند که اساسا در ضدیت و خصومت با احزاب و نظام حزبی طراحی شده‌اند و توان کنش گران را فرسوده و امید ایشان را به کسالت می کشانند. همچنین دلایلی که به سیاسیون، جامعه روشنفکری حزب خواه و خود تشکیلات حزبی بازمی گردد که بخاطر آسیب های متعددی از جمله ضعف در سلامت، قطع ارتباط مردمی، وابستگی به بیرون یا وابستگی به حاکمیت و نابلدی عمل سیاسی موجب ضعف و ناکارآمدی حزبی شدند. اینها، همه و همه در همدستی با یکدیگر وضعیت مهجور حزب در ایران را رقم زده‌اند.

در جوامع دموکراتیک، این احزاب هستند که قوام بخش، تثبیت کننده و تعالی دهنده امر دموکراسی اند. احزاب با بدنه جامعه ارتباط می گیرند. نیرو جذب می کنند، جامعه را بسیج می کنند. حول یک یا چند مطالبه، مطالبه گری می کنند. آموزش سیاسی می دهند. سخنگو و نماینده بخش های مختلف جامعه اند. پلتفرم و برنامه عمل ارائه می کنند. با کمک مردم وارد قدرت می شوند و خواست و اراده هواداران خویش را به کرسی می نشانند. در زمان بیرون بودن از قدرت نیز، نقش اپوزسیون خود را سازنده ایفا می کنند.

در ایران اما یک نقد جدی بر سپهر حزب وارد می شود. این که احزاب مثلا موجود، بشدت ناکارآمد و غیر موثرند.

پیش از این نقد، حتی پرسشی مهم از سوی منتقدان مطرح می شود که «مگر ما در ایران حزب هم داریم؟ آیا اساسا آنچه با عنوان حزب در ایران معروف و مشهور شده است را، می توان حزب نامید؟ به عنوان مترجم این سری کتاب ۶ جلدی، با این منتقدان و پرسشگران همداستانم. یعنی می پذیرم که آنچه در ایران به نام حزب مشغول به کار

هفته‌نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

غیر از عوامل تاریخی که دستکاری آن در دایره امکان نیست. هر دلسوز و دغدغه‌مندی می‌تواند روی یکی از این عوامل تمرکز کند. نقش خود را تعریف کند و فارغ از اینکه آیا بقیه عوامل، متولی معینی دارند یا نه، روی رسالت خود اصرار کند. شخصا باتوجه به ظرفیت بسیار محدود و خُرد خود، بخش ترجمه دانش حزبی و انتقال تجربه‌های جوامع موفق به سپهر دانش کشور را برگزیدم.

چراکه یکی از دپهی‌ترین پیش‌نیازهای مسیر توسعه در هر حوزه‌ای، برخورداری از دانش و مجهز شدن به تجربه جهانی در آن زمینه است.

توصیه به جامعه مدنی اینست که برای نجات از وضعیت موجود، منتظر نمانیم که آیا بقیه مردم نقش خود را انجام می‌دهند؟ و یا چرا انجام نمی‌دهند، ما نقش ممکن و مقدور خود را تعیین و بر آن تاکید و پایداری بورزیم.

لذا ترجمه دانش، شد نقشی که بنده برگزیدم. اما چرا خواندن این مجموعه را برای سیاسیون، بسیار بااهمیت و ضروری می‌دانم؟

اختراع دوباره چرخ بلایی ست که جامعه ما در حوزه‌ها و سطوح و ابعاد مختلف تجربه می‌کند. باین حال عقلانیت و اصل بهره‌وری به ما تاکید می‌کند که وقتی تجربه انباشته جوامع انسانی دیگر برای سازماندهی و تحزب بطور دقیقی وجود دارد و قابل مطالعه است. چرا باید خود را در معرض تجربه‌های پیشتر آموخته‌ای قرار دهیم که در مناسبات جامعه و سیاست ایران هم صدها بلکه هزاران برابر هزینه می‌تراشد.

مثلا رعایت شفافیت در سازمان حزبی چگونه محقق شود که در عین حال مجموعه ما به کمترین شکلی، دچار حواشی و چالش‌های این شفافیت گردد؟

یا تمرین این پرسش که چگونه تشکیلاتی دموکراتیک بنا کنیم که هر عضوی سهم مشارکت برابر داشته باشد و در عین حال نخبگان مجموعه گریزان نشوند یا ایده‌های

نبوغ‌آمیز و خاص تباه و بلااستفاده نمانند؟

پاسخ به این چالش که چطور از ظرفیت تشکلهای مشابه صنفی، رسانه‌ای و اجتماعی که هدف مشترکی با حزب ما دارند بهره ببریم که در عین حال حریم و مرزهای ما به عنوان قطعات مجزای پازل جامعه مدنی هم محفوظ بماند؟

برای رسیدن به پاسخ کارآمدی برای این سوالات، در سپهر سیاست ایران که نیروهای مدنی با جانفرسایی آنرا طی می‌کنند، چرا ذهن خود را از تجارب کشورهای دیگر محروم کنیم؟

تصور نکنیم این وضعیت گل‌وبلبل جوامع توسعه‌یافته ازلی بوده. خیر. روزگاری در همین اروپا هم برای یکساعت کاستن از کار ۱۶ ساعته و هر روزه کودکان خون ریخته شده. فقط آنها خیلی زود یاد گرفتند که باید چطور با مسائل سازنده مواجه شوند، پرسشی که ما بسیار از آن پرهیز داریم.

شاید موجب شگفتی باشد اما روی کاغذ نزدیک چهارصد تشکل حزبی در ایران پس از انقلاب اعلام موجودیت کرده‌اند که از این تعداد، پس از استانداردسازی‌های سال ۱۳۹۵ حدود ۱۵۰ تشکیلات در سه جریان اصولگرایی، اعتدال و استقلال و اصلاح‌طلبی باقی مانده است.

همین رقم باقیمانده و بسیار بالا، نشان از عمق مشکل در نگاه ما و توان ما برای طی مسیر تحزب در جامعه دارد.

در این سلسله، قصد آسیب‌شناسی تحزب ندارم که خود درد مفصلی است. اما آنچه به محور حرف من بازمی‌گردد اینکه طبق تجربه ما تقریبا جز شورآفرین انتخاباتی، ما شاهد هیچ پروژه و گام مشترکی بین این ۱۵۰ موجود تشکیلاتی نبوده‌ایم، که به کار توسعه هم بیاید. به حدی نگرش و رویکرد متفرق و ناسازی نسبت به مسائل اصلی جامعه و نگاه به کنش حزبی، در بین این مجموعه‌ها هست که به چنین تعدد احزابی گرفتار آمده‌ایم.

حالا در این تششت و از هم گسیختگی، مطالعه دانش ترجمه‌شده از تجربه عملی دغدغه‌مندان دنیا، شاید

با هدف توسعه سیاسی جامعه، که با نیت رشد و صعود شخصی در میدان قدرت انرژی می‌گذارند.

♦ بخش اعظمی از آنان که با سودای توسعه، و نه نفع شخصی، وارد احزاب می‌شوند، پایداری و تعهد به خرج نمی‌دهند.

♦ در نهایت، شوربختانه شمار بسیار اندکی از این خوان‌ها عبور می‌کنند که به جان‌فروشی کار را پیش می‌برند، آنها هم از دو سو زیر فشار و تنش طاقت‌فرسا هستند. یکی حکمرانی سیاسی که اساساً در ضدیت با تحزب و نیروهای تشکیلاتی پیش می‌رود و برای فسرده و خموده کردن چنین نیروهایی از هیچ تلاشی فروگذار نمی‌کند!

دوم بخشی از مردم، آنهم بی‌آنکه کمترین تجربه عملی از این مسیر را داشته باشند، که به تخریب و تحقیر و ارباب یا دستکم امتناع از احزاب مشغولند.

این دردنامه‌ای است که کنش‌گران حزبی اصیل و پایدار با آن آشنا هستند.

اما سخن پایانی: پرهیز از تحزب و کنش تشکیلاتی واقعی، در دوگانه حاکمیت‌ملت، که ابدا عدالت و توازی در تقسیم قدرت و ثروت و منزلت‌اش دیده نمی‌شود، فقط و فقط به سود حکمرانانی تمام می‌شود که با جان و دل از این پرهیز ملت و از این حزب‌هراسی و تحزب‌گریزی استقبال می‌کنند!

ممکن‌ترین و عملی‌ترین کاری باشد که تمام سیاسیون بتوانند براحتی انجام دهند، بدون اینکه دچار تنش و جدل شوند. چون این کتابهای سازوکار حزبی، صرفاً ذکر تجربه عملی احزاب خارج کشور است. امکان ایجاد خوانش‌های متضاد و متفاوت را هم ایجاد نمی‌کند. پس تصور کنیم که اگر تمام فعالین قائل به کار تشکیلاتی، در این تجربه مشترک جمعی (خواندن این سری کتاب) حضور پیدا کنند و این متون یکسان را بررسی کنند، ما چقدر براحتی می‌توانیم به سطحی از درک و شناخت تحزب و امکان قیاس خود با وضعیت کلاسیک برسیم که از راه‌های دیگر به این آسانی چنین تجربه مشترک جمعی میسر نیست. تجربه مشترک کسب دانش که یک پیش‌نیاز و پیش‌شرط ضروری در مسیر هر نوع رشدی هست!

این چرایی و اهمیت در ۴ نوشتار پیشین تبیین شد با این امید که یک از هزار مخاطب، درنگی بر احوال ناخوش احزاب و نقش خویش برای درمان این حال کند.

توصیف‌گرنده استقبال از تحزب را با هم مروری کنیم:

- ♦ بخش اعظم جامعه از کنش سیاسی پرهیز می‌کند.
- ♦ بخش اعظمی از کنش‌گران سیاسی، تن به تحزب نمی‌دهند.
- ♦ بخش اعظمی از افرادی که تحزب را برمی‌گزینند، نه

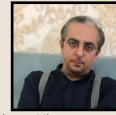
هفته‌نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

سیدمحمد (افشین)
حاج سیدجوادی

بازتعریف سوسیال دموکراسی در عصر جدید

پایه‌گذاران جریان اصلاح‌طلبی شد؛ جریانی که توانست اروپا را، به‌ویژه پس از دو جنگ جهانی، از فروپاشی نجات دهد و در مسیر ثبات قرار دهد.

با توجه به شرایط ایران در دهه‌های اخیر، ضرورت رهایی از خطر استبداد -چه مذهبی و چه ناسیونالیستی- ایجاب می‌کند که به راه‌هایی اندیشیده شود که ضمن حفظ اصول، ارزش‌های ملی و چارچوب‌های فرهنگی، ما را از لغزیدن در ورطه‌ی افراط و استبداد جدید دور نگه دارد.

در واقع، سوسیال‌دموکراسی مفهومی ناآشنا برای فرهنگ ایرانی نیست. در بنیان‌های ملی‌گرایی ایرانی، ما همواره تعریفی مردم‌محور از ملت داشته‌ایم. در حالی که ناسیونالیسم اروپایی، به‌ویژه در آغاز قرن بیستم، بر محورهایی چون نژاد، خاک و طبقه‌ی اشراف و فرودست شکل گرفت، نگاه متفکرانی چون برنشتاین، اولاف پالمه و کراس‌پل در انگلستان، بر شناسایی و به‌رسمیت شناختن "مردم" به‌عنوان بنیاد ملی‌گرایی تأکید داشت.

این رویکرد در تاریخ ایران نیز ریشه دارد. ما هنر آن را داشتیم که به‌مثابه یک ملت، در مدرنیته زیست کنیم. اما متأسفانه در دوران معاصر، نگاه ما به مفاهیم ارزشی و هویتی بیشتر از آن‌که مبتنی بر تجربه و ضرورت اجتماعی باشد، دستوری و ساختگی بوده است. همین مسئله، مسیر ما را به خطا برده و نتایجی فاجعه‌بار رقم زده است.

پیش‌نیازهای سوسیالیسم
و وظایف سوسیال دموکراسی

ادوارد برنشتاین
سیدمحمد حاجی سیدجوادی

ایده‌ی ترجمه‌ی این کتاب از یک گفت‌وگوی کافه‌ای با دوستی مارکسیست آغاز شد. او معتقد بود که مسئله‌ی سوسیال‌دموکراسی در ایران پاسخ‌گو نیست و ما نمی‌توانیم در آینده این مسیر را دنبال کنیم. همین بحث باعث شد به این فکر بیفتیم که اساساً سوسیال‌دموکراسی در ایران چگونه مطرح شده است.

هرچه بیشتر جست‌وجو کردم، کمتر یافتم؛ جز مجموعه‌ای از مقالات و گفتارهای پراکنده از جناب ارانی و چند جزوه از آقای ملکی، چیز دیگری در دسترس نبود که نشان دهد سوسیال‌دموکراسی در سطح آکادمیک در ایران مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. همین مسئله باعث شد به دنبال منبعی بروم که سال‌ها پیش با آن آشنا شده بودم. شروع به خواندن دوباره‌اش کردم و به این نتیجه رسیدم که ترجمه‌ی آن می‌تواند سندی بنیادین و نقطه‌ی آغاز مناسبی برای تدوین نگاه سوسیال‌دموکراتیک در جامعه‌ی ایران باشد.

در واقع، این کتاب تلاشی است برای بازتعریف سوسیال‌دموکراسی در جهان. حداقل در ساختارهای حاکمیتی، می‌توان آن را تلاشی برای اصلاح انحراف‌ها و سوءبرداشت‌هایی دانست که جامعه‌ی چپ ایران، به‌ویژه پس از سال ۱۳۵۷، به آن‌ها دچار بوده است.

یکی از نکات تأثیرگذار بر سرنوشت تاریخی ما، دست‌کم در یک قرن گذشته، غلبه‌ی رویکردهای انقلابی مارکسیستی و سوسیالیستی بوده است که عمدتاً مبتنی بر الگوی سه‌گانه‌ی «انقلاب - دیکتاتوری - جامعه‌ی طبقاتی» بودند؛ نگاهی که متأسفانه بیشتر بر عمل‌گرایی رادیکال استوار بود تا بر ارزش‌ها و تفکر فلسفی. همان‌طور که برنشتاین می‌گوید، این رویکرد را می‌توان کنت (Kant) نامید: تفکری که ظاهری جذاب و والا دارد، اما در عمل فروپاشیده و به بن‌بست رسیده است.

در همین کتاب نیز مهم‌ترین بخش، نقدی است که تحت عنوان "کانت علیه کنت" مطرح می‌شود. نویسنده نشان می‌دهد که چگونه نگاه سوسیالیسم و ماتریالیسم عملی به بیراهه رفته است.

شاید امروز این پرسش پیش آید که چرا باید این مباحث را مطرح کرد. اما اگر به بدنه‌ی جامعه‌ی علوم انسانی بنگریم، به‌وضوح می‌توان تأثیر این نوع نگاه‌ها را در ابعاد مختلف مشاهده کرد. نگرشی که شاید در علوم تجربی و طبیعی تأثیرگذار بوده، ولی در علوم انسانی، مخرب و گمراه‌کننده بوده است.

برنشتاین، از طریق تأثیرگذاری هانس و الریش لانگر، یکی از

هفته‌نامه غیربرخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

سیدعلی میرموسوی

(نکته: علوم سیاسی و علوم حیات ملی دانشگاه طبرستان)

دموکراسی و اندیشه سوسیال دموکراسی

جامعه داشت. اما سوسیال دموکراسی، نگاه معتدلی به طبقات اجتماعی دارد. در حالی که مارکس حذف طبقات را از طریق انقلاب لازم می‌داند، سوسیال دموکراسی به بهبود وضعیت طبقات و استفاده از نهادهایی مانند پارلمان برای اصلاح تدریجی باور دارد.

در سوسیال دموکراسی، دولت بخشی از راه حل است، نه ابزار سلطه طبقات بالادست. پارلمان نقش مهمی در اتصال مردم به نظام دموکراتیک دارد. برخلاف مارکسیسم که شوراها و اتحادیه‌های کارگری را محور می‌داند، سوسیال دموکراسی ملت را به عنوان یک هویت ملی در نظر می‌گیرد.

یکی از نقاط عطف سوسیال دموکراسی، انتشار کتاب «پیش‌نیازهای سوسیالیسم» توسط برنشتاین است. پس از انتشار مانیفست کمونیست توسط مارکس، سه گرایش در میان اندیشه‌ورزان پدید آمد: گرایش انقلابی، گرایش اصلاح طلب و گرایش میانه که برنشتاین نمایندگی آن بود.

برنشتاین نگاهی انتقادی به پیش‌بینی‌های مارکس درباره سرمایه‌داری داشت. او نظریه بحران سرمایه‌داری مارکس را رد کرد و گفت که می‌توان از درون نظام موجود و از طریق مشارکت در پارلمان، خواسته‌های عدالت‌خواهانه را محقق کرد.

نقطه عطف دیگر، انقلاب اکتبر روسیه بود که با رهبری لنین، مکتب مستقل سوسیالیستی متفاوتی از مارکسیسم بنیان گذاشت. همچنین، فعالیت‌های حزب کارگر بریتانیا به ویژه در قرن بیستم، نمونه‌ای مهم از سوسیال دموکراسی در عمل بود.

در ایران نیز، سوسیال دموکراسی با نگاهی متفاوت مورد توجه قرار گرفته است. مرحوم مطهری معتقد بود که اگر بخواهیم مکتبی نزدیک به اندیشه‌های اسلامی معرفی کنیم، سوسیال دموکراسی نزدیک‌ترین گزینه است.

سلام و عرض ادب. از انتشارات حزب اراده ملت ایران بابت برگزاری این جلسه و پیگیری هدفمند انتشار کتاب‌هایی که با اندیشه و اهداف فکری ما هم‌سو هستند، صمیمانه تشکر می‌کنم.

در این سخنرانی، من نگاهی کلی به دموکراسی و اندیشه سوسیالیسم دارم. سوسیالیسم تنها یک فکر و اندیشه نیست، بلکه یک نظام سیاسی است که در کشورهای اسکندیناوی و بریتانیا تجربه شده و پیشینه‌ای طولانی دارد. سوسیال دموکراسی، در واقع شاخه‌ای از سوسیالیسم است که حداقل بر سه یا چهار اصل بنیادین تأکید دارد.

یکی از این اصول، نگاه مثبت به انسان است. این مکتب، برخلاف برخی دیدگاه‌های بدبینانه، انسان را موجودی صرفاً خودخواه نمی‌بیند، بلکه بر نوع دوستی ذاتی انسان تأکید دارد. روسو نیز بر این باور بود که انسان ذاتاً پاک است و این نهادهای اجتماعی هستند که او را فاسد می‌کنند. از همین رو، سوسیال دموکراسی بر همکاری به جای رقابت، و بر آزادی و خودشکوفایی تأکید دارد.

در مقایسه، لیبرالیسم گاه نگاهی منفی‌تر به آزادی دارد. سوسیالیسم اما بر اصل برابری و عدالت اجتماعی تأکید می‌کند. این نقطه، محل پیوند دموکراسی و سوسیالیسم است؛ چراکه دموکراسی بر برابری سیاسی و سوسیالیسم بر برابری اجتماعی و اقتصادی تأکید دارد.

سوسیالیسم شاخه‌های مختلفی دارد، از چپ تا راست. سوسیال دموکراسی، جناح راست سوسیالیسم به‌شمار می‌آید، همان‌طور که لیبرالیسم هم دارای جناح راست و چپ است. در واقع، می‌توان گفت سوسیالیسم، دیوار به دیوار لیبرالیسم چپ قرار دارد. برخی تصور می‌کنند که لیبرالیسم تنها بر آزادی تأکید دارد، و سوسیالیسم نیز به عدالت بها می‌دهد. این دو مکتب در بسیاری از مرزها با یکدیگر هم‌پوشانی دارند.

سوسیال دموکراسی در تقابل با مارکسیسم شکل گرفت. در حالی که مارکس هدف را تحقق کمونیسم می‌داند، سوسیالیسم از آن مسیر جدا شد. مارکسیست‌ها معتقد بودند سوسیالیسم بازتاب دولت است، اما کمونیسم بازتاب اراده ملت.

برنشتاین از نخستین افرادی بود که تفاوت‌های سوسیال دموکراسی و مارکسیسم را مطرح کرد. نمی‌توان سوسیال دموکراسی را بدون تأثیرپذیری از لیبرالیسم در نظر گرفت. منشأ سوسیال دموکراسی به اختلافات درون مکتب سوسیالیسم بازمی‌گردد. مارکسیست‌ها مانند مارکس و انگلس، سوسیالیسم را خیالی می‌دانستند و در پی پیوند آن با واقعیت بودند.

مارکس نظریه نظام طبقاتی، زیربنای اقتصادی و نگاه انقلابی به

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

پرونده ویژه
نمایشگاه کتاب

مریم کوشکی

کتاب

معرفی کتاب نمایی روشن تر

(بینشی جدید در مدل مدرسه سادبری ولی)

دنیل گرینبرگ

مترجم: شقایق آراسته

بنیادین یادگیری و تربیت دعوت می‌کند. سبک نگارش او به گونه‌ای است که خواننده را درگیر مباحث کرده و آنها را به تفکر وادار می‌سازد.

کتاب نمایی روشن تر درباره مدرسه‌ای است به نام «سادبری ولی» که سال ۱۹۶۸ در آمریکا تأسیس شد و همچنان پابرجاست. تعداد دانش آموزان این مدرسه از شصت نفر در سال ۱۹۶۸ به ۱۲۵ نفر در سال ۱۹۹۱ رسید. روال کاری سادبری ولی در چارچوب‌های نظام آموزشی متداول آن کشور نمی‌گنجد. در این مدرسه نه زنگ شروع و پایان کلاس وجود دارد، نه زنگ تفریح. در آنجا خبری از برنامه درسی از پیش تعیین شده، مقاطع تحصیلی و تفکیک سنی و جنسیتی نیست. دانش آموزان که چهار تا بیست ساله هستند، خودشان مسئول یادگیری و استفاده از وقتشان هستند و آزادانه با هم‌دیگر و کارمندان مدرسه در تعامل‌اند. آن‌ها هر ساله برای انتخاب کارمندان رأی می‌دهند و با همکاری کارمندان منتخب، مدرسه را اداره می‌کنند اداره مدرسه شامل رسیدگی به اموری همچون قانونگذاری، تخصیص بودجه و رتق و فتق درخواست‌ها، شکایات و تخلفات در کمیته قضایی است. هم دانش آموزان و هم کارمندان اگر از قوانین تخطی کنند، در کمیته قضایی پاسخگو خواهند بود باب گفتگو درباره قوانین وضع شده در جلسات هفتگی مدرسه که دانش آموزان و کارمندان امکان شرکت در آن را دارند باز است.

در سادبری ولی، خبری از زنگ‌های شروع و پایان کلاس، برنامه

آموزش دقیقاً از لحظه‌ای که تبدیل به نظام شد و شکل سیستماتیک گرفت، بخش بزرگی از مسؤولیت هرآنچه آدم‌ها در جوامع مختلف به آن تبدیل شده‌اند را باید به عهده بگیرد! هشدارهای عالمان علوم تربیتی و علوم اجتماعی، به خاصه در طول قرن گذشته، همواره متوجه وضعیت مدارس و شیوه‌های آموزشی و تربیتی آن‌ها در سرتاسر جهان بوده است. مدرسی که با دانش‌آموزان از کودکی به مانند مشتی زندانی و مجرم یا گله‌هایی از احشام برخورد کرده و می‌کنند، فهم درستی از انسان و کودکی‌اش ندارند. نکته دیگر اکثریت قریب به اتفاق مدارس در سرتاسر جهان، این بوده و هست که مدرسه‌ها به جای آموزش و تربیت بر اساس معیارهای اخلاق انسانی، برابری، عدالت و آزادی، آن‌هم با درک مسأله کودک‌بودن، مروج خواسته‌های حکومت‌ها و صاحبان پول و قدرت‌ند. در میان خیل عظیم مدرسی که تحت لوای نظام‌های آموزشی مختلف، انسان‌بودن را به بچه‌ها یاد نداده‌اند، مدرسه سادبری ولی در ماساچوست آمریکا، نمونه‌ای یگانه و درخشان است که از دهه ۱۹۶۸ کار خود را آغاز کرده و هم‌چنان با حفظ همان آرمان بزرگ و شگرف اولیه‌اش، به تجربه‌ای ناب در تاریخ آموزش تبدیل شده است.

***سبک نوشتن نویسنده**

دنیل گرینبرگ با نوشتن این کتاب، نگاهی عمیق و عینی به آموزش غیرسنتی و ایده‌های بدیع در این حوزه دارد. نویسنده با قلمی روان و شیوا، خوانندگان را به تأمل درباره مفاهیم

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

می‌توانند با علاقه و اشتیاق به یادگیری بپردازند، از عوامل کلیدی موفقیت سادبری ولی است.

۵. نقش والدین و جامعه:

-یک بخش مهم دیگر از کتاب به نقش والدین و جامعه در حمایت از این نوع آموزش پرداخته می‌شود. والدین در این نوع مدارس چه انتظاراتی دارند و چگونه می‌توانند با مدرسه همکاری کنند تا بهترین نتیجه برای فرزندانشان حاصل شود.

-توضیح داده می‌شود که این امر چگونه می‌تواند به بهبود روابط خانوادگی و اجتماعی کمک کند و فضای آموزشی را تقویت کند.

پیام اصلی کتاب

پیام اصلی دنیل گرنبرگ در این کتاب این است که نظام آموزشی باید به نحوی طراحی شود که به نیازهای فردی و اجتماعی دانش‌آموزان پاسخ دهد. سادبری ولی به عنوان یک نمونه زنده و واقعی از این ایده، نشان می‌دهد که چگونه می‌توان با تغییر رویکرد به یادگیری، تغییرات مثبتی در تربیت و آموزش نسل‌های آینده ایجاد کرد. همچنین به‌عنوان یک الگوی موفق، نشان می‌دهد که چگونه می‌توان با ایجاد فضایی آزاد و مسئولانه، به پرورش خلاقیت و استقلال شخصیت کمک کرد.

نتیجه‌گیری

"تمایی روشن‌تر" نه تنها یک کتاب درباره سادبری ولی است، بلکه به ایجاد یک گفت‌وگوی عمیق درباره آینده آموزش و پرورش در جهان معاصر نیز کمک می‌کند. برای کسانی که به مسائل آموزشی و روانشناسی یادگیری علاقه‌مند هستند، این کتاب به عنوان منبعی ارزشمند و الهام‌بخش تلقی می‌شود

درسی از پیش تعیین‌شده و تفکیک‌های سنی و جنسیتی نیست. دانش‌آموزان بین ۴ تا ۲۰ ساله مسئولیت یادگیری و مدیریت زمان خود را به عهده دارند و به صورت آزادانه با یکدیگر و کارمندان مدرسه تعامل می‌کنند.

سالانه، دانش‌آموزان برای انتخاب کارمندان رأی می‌دهند و با کمک کارکنان منتخب، مدرسه را اداره می‌نمایند. وظایف مدیریتی مدرسه شامل قانونگذاری، تخصیص بودجه و رسیدگی به درخواست‌ها و تخلفات در یک کمیته قضایی با حضور دانش‌آموزان و کارمندان است. این مکان نه تنها به تقویت حس مسئولیت‌پذیری و استقلال در یادگیری توجه دارد، بلکه فضایی برای بحث و گفتگو درباره قوانین در جلسات هفتگی نیز فراهم می‌آورد.

"تمایی روشن‌تر: بینشی جدید در مدل مدرسه سادبری ولی" یک بررسی عمیق از مدرسه سادبری ولی، یک مدرسه غیرسنتی و دموکراتیک است که در سال ۱۹۶۸ در ماسچوست تأسیس شد. این کتاب به وضوح نشان می‌دهد که این مدل آموزشی چگونه متفاوت از سیستم‌های آموزشی متداول عمل می‌کند و ما را با شیوه‌های نوین یادگیری آشنا می‌کند.

*اجزاء کلیدی کتاب:

۱. تاریخچه و فلسفه سادبری ولی:

-کتاب اشاره می‌کند که سادبری ولی به عنوان یک مدل آموزشی جدید پایه‌گذاری شد که بر اساس اصول آزادی، مسئولیت و دموکراسی سرشار از تعاملات اجتماعی شکل گرفته است. تاریخ این مدرسه و تغییرات آن در طول زمان، نشان‌دهنده موفقیت و پذیرش مدل‌های نوین آموزشی است.

۲. ساختار و مدیریت مدرسه:

-در این کتاب، سیستم مدیریتی مدرسه توضیح داده می‌شود که چگونه دانش‌آموزان در فرآیند تصمیم‌گیری و مدیریت مدرسه شرکت دارند.

-کمیته قضایی که به هر دو گروه، یعنی دانش‌آموزان و کارمندان، اجازه می‌دهد در صورت تخطی از قوانین، پاسخگو باشند، یکی از نقاط قوت این مدرسه به حساب می‌آید.

۳. یادگیری خودگردان:

-دانش‌آموزان در سادبری ولی به انتخاب فعالیت‌ها و دروس خود آزاد هستند. این سیستم بر یادگیری خودگردان تأکید دارد و به دانش‌آموزان این فرصت را می‌دهد تا مطابق با علایق و استعدادهای خود پیش بروند.

-این رویکرد می‌تواند منجر به ایجاد حس مسئولیت و اعتماد به نفس در دانش‌آموزان شود.

۴. تعاملات اجتماعی و انسانی:

-کتاب به تعاملات میان دانش‌آموزان و کارمندان می‌پردازد و نشان می‌دهد چگونه این تعاملات می‌توانند موجب یادگیری‌های عمیق‌تر و ایجاد روابط اجتماعی سالم شوند.

-فضایی بدون قید و شرط، جایی که دانش‌آموزان

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

طیبه معصومی

تاب آوری اجتماعی

دکتر محمد مهدی زاده اردکانی پژوهشگر و استاد دانشگاه در حوزه توسعه روستایی و مدیریت منابع آب است. او با تمرکز بر مسائل تاب آوری اجتماعی و مشارکت جامعه های محلی، در زمینه سمن ها و توسعه پایدار روستاها آثار و مقالات متعددی منتشر کرده است. ایشان در این کتاب با رویکردی علمی و میدانی به یکی از مهم ترین چالش های مناطق روستایی ایران - یعنی بحران کم آبی - می پردازد و تلاش می کند نقش سازمان های مردم نهاد، به ویژه الگوهای مثل جامعه نیکوکاری ابرار، را در مقابله با این بحران بررسی کند.

نکات مثبت:

کتاب ساختار منسجم دارد، هر فصل با شواهد و نمونه های واقعی همراه است، و پیوند میان نظریه و عمل به خوبی برقرار شده است. نگاه واقع گرایانه و ارائه راهکارهای عینی از ویژگی های بارز کتاب است.

جمع بندی:

کتاب دکتر مهدی زاده با بررسی لایه های مختلف بحران آب در روستاها و برجسته سازی نقش سمن ها، اثری مبتنی بر تجربه و پژوهش های روز است که می تواند هم مورد استفاده دانشگاهیان و هم مدیران اجرایی و فعالان سمن ها قرار گیرد. توصیه می شود این کتاب نه فقط برای علاقمندان به مباحث آب و روستا، بلکه برای همه فعالان حوزه توسعه اجتماعی مطالعه شود.

فصل اول و دوم:

در این فصل ها، بستر نظری و مفهومی تاب آوری اجتماعی و نقش خاص روستاها معرفی می شود. نویسندگان مفاهیمی چون تاب آوری، قابلیت های اجتماعی و اهمیت جامعه محوری در مدیریت بحران آب را به زبان ساده و قابل فهم شرح می دهد و با بهره گیری از نمونه های داخلی و خارجی، اهمیت سمن ها در مدیریت بحران را آشکار می کند.

فصل سوم:

در این فصل، با ارائه تجربه روستاهای مورد مطالعه (به ویژه با تمرکز بر قاینات و جامعه نیکوکاری ابرار)، کارکرد عملی سمن ها و تأثیر ملموس آنها بر تاب آوری اجتماعی روستا نشینان بررسی می شود. نقاط قوت، نظیر آموزش و مشارکت دهی مردم، و نقاط ضعف مانند کمبود منابع یا ضعف هماهنگی، به خوبی تحلیل شده است.

فصل چهارم:

داده ها و پژوهش های میدانی با شیوه ای قابل اتکا تحلیل شده اند و نویسندگان تلاش می کنند اثربخشی واقعی فعالیت های سمن ها را ارزیابی کنند. روش تحقیق کتاب و استفاده از داده های عینی، اعتبار یافته های ارائه شده را بالا می برد. چالش های پیش رو، مانند نیاز به افزایش آموزش های تخصصی و تأمین مالی بهتر، به خوبی مطرح می شود.

فصل پنجم:

کتاب با جمع بندی دقیق و ارائه راهکارهای عملی به پایان می رسد. پیشنهادهایی مثل ایجاد شبکه همکاری بین سمن ها، دولت و روستاییان و برگزاری کارگاه های آموزشی برای افزایش آگاهی و توانمندی در جامعه روستایی مطرح شده است. این فصل با نگاهی آینده محور و عملیاتی، کتاب را به منبع مفیدی برای پژوهشگران و فعالان حوزه توسعه روستایی بدل می کند.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

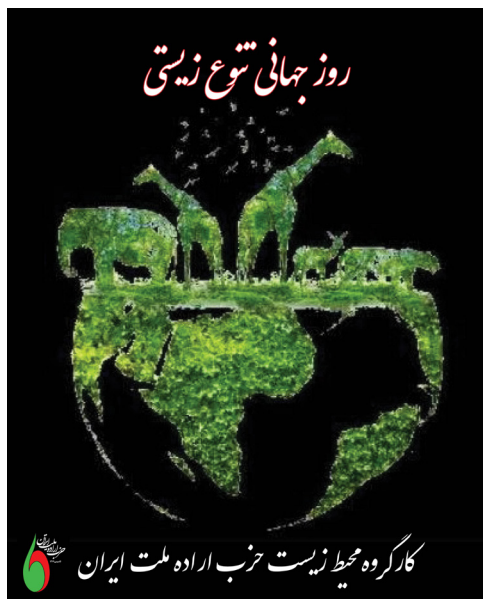

حسن غلامی

اخبار حزبی

بیانیه کارگروه محیط زیست حاما به مناسبت اول خرداد روز جهانی تنوع زیستی

یکم خرداد، روز جهانی تنوع زیستی را گرامی می‌داریم؛ روزی که فرصتی ارزشمند برای تأمل بر گوناگونی حیات بر روی کره زمین و نقش حیاتی آن در بقای انسان و محیط زیست فراهم می‌آورد. تنوع زیستی، به عنوان یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های طبیعی بشر، ضامن پایداری اکوسیستم‌ها، تأمین منابع غذایی، بهداشت و رفاه جوامع بشری است.

در جهانی که تغییرات اقلیمی، تخریب زیستگاه‌ها و انقراض گونه‌ها به تهدیداتی جدی برای حیات تبدیل شده‌اند، حفاظت از تنوع زیستی به عنوان وظیفه‌ای اخلاقی و ضرورت عملی بر دوش همه ماست. همکاری دولت‌ها، سازمان‌های غیردولتی، جامعه علمی و تمامی شهروندان در حفظ و حراست از این میراث گرانبها، گامی اساسی در جهت ایجاد آینده‌ای پایدار و زیست‌پذیر است.

در این روز، ما بر اهمیت آموزش، آگاهی‌بخشی و مشارکت همگانی برای حفاظت از تنوع زیستی تأکید می‌کنیم و از همه دعوت می‌کنیم که با گام‌های کوچک و بزرگ خود، از طبیعت و تمامی موجودات زنده حفاظت کنند.

بیایید با احترام به گوناگونی حیات و تلاش برای حفظ آن، به سوی آینده‌ای سبز و پایدار گام برداریم.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

علی برقراری از اعضا ارشد حزب اراده ملت ایران مشاور اقتصادی فرماندار نظرآباد شد

به گزارش روابط عمومی فرمانداری نظرآباد، صبح امروز به میزبانی دکتر شمیرانی سرپرست فرمانداری شهرستان و با حضور خانم دکتر اسماعیلی مدیرکل محترم سیاسی انتخابات و تقسیمات کشوری استانداری البرز؛ جمعی از نیروهای بومی نظرآباد به عنوان خادمان مردم در بخش‌های مختلف معرفی شدند.

در این جلسه تکریم و معارفه، دکتر شمیرانی سرپرست فرمانداری نظرآباد ضمن قدردانی از زحمات کسان پیشین، این انتصابات جدید را به فال نیک گرفته و آن را گام ارزشمندی در جهت توسعه و پیشرفت همه جانبه و پایدار شهرستان نظرآباد دانست.

همچنین در ادامه مدیرکل سیاسی، انتخابات و تقسیمات کشوری استانداری البرز نیز ضمن ابراز خرسندی از حضور در جلسه‌ای با شرکت اقشار مختلف جامعه که بیانگر وجود وفاق جمعی در نظرآباد است گفت: نیاز اساسی جامعه امیدافزایی است.

گفتنی است در پایان محسن دهقان آزاد بعنوان سرپرست معاونت سیاسی امنیتی و اجتماعی فرمانداری و علیرضا تکزاع بعنوان سرپرست جدید بخشداری مرکزی معرفی شدند.

همچنین آقای علی برقراری بعنوان مشاور فرماندار نظرآباد در امور اقتصادی، آقای سیدامیر حسین موسوی کیا بعنوان مشاور و مدیر حوزه فرماندار نظرآباد، آقای مجتبی پیشگاهی بعنوان مشاور فرماندار نظرآباد در امور اجتماعی و آقای علیرضا دهقان بعنوان مشاور فرماندار نظرآباد در امور رسانه‌ای منصوب گردیدند.

کتاب "صداهائی برای برابری" مجوز انتشار گرفت

پنجاه و پنجمین کتاب انتشارات حزب اراده ملت مجوز انتشار گرفت. کتاب "صداهائی برای برابری" که در قالب مجموعه "گامی با نهادهای مدنی" منتشر شده است، ترجمه یکی از مکتوبات بنیاد اولاف پالمه در رابطه با برابری جنسیتی می باشد.

نویسنده در این کتاب با زبانی ساده و در قالب مواردی از تاریخ معاصر، تلاش های افراد و انجمن ها برای تحقق بخشیدن به برابری جنسیتی را روایت می کند.

این ترجمه در ۱۰۰ صفحه و با کمک هوش مصنوعی صورت گرفته است و افشین فرهانچی مقدمه ای برای آن نوشته است.

انتشارات حاما در قالب مجموعه "گامی با نهادهای مدنی" تاکنون سه کتاب در مورد اتحادیه ها، دو کتاب در مورد جوانان، دو کتاب در مورد حزب، دو کتاب در مورد زنان و یک کتاب در مورد شوراها منتشر کرده است.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

انتخاب اعضای هیأت رئیسه جبهه اصلاحات استان سمنان

انتخابات اعضای هیأت رئیسه جبهه اصلاحات استان سمنان

در جلسه اخیر جبهه اصلاحات استان سمنان که با حضور اعضای این جبهه و دکتر کولیوند، استاندار سمنان، برگزار شد، اعضای جدید هیأت رئیسه برای دوره یک ساله انتخاب شدند.

بر اساس نتایج این جلسه، دکتر سید مسعود سیادت به عنوان رئیس، مهندس مهدی کرم الدین به عنوان نایب رئیس اول، ابوالقاسم کواکبیان به عنوان نایب رئیس دوم، رضا غفوریان به عنوان دبیر و علی خلیلی پور دارستانی به عنوان سخنگوی جبهه اصلاحات استان سمنان انتخاب شدند.

جلسه با تصویب موارد فوق و تعیین اولویت پیگیری اجرای برنامه استانی پایان خرداد برگزار شد و مقرر شد اعضای هیأت رئیسه نسبت به تدوین برنامه اجرایی شش ماهه آتی اقدام نمایند.

در بخش پایانی جلسه، دکتر کولیوند، استاندار سمنان، ضمن سخنانی بر اهمیت نقش فعال تشکل های اصلاح طلب در فضای سیاسی استان تأکید کرد و از تلاش های اعضا برای تقویت انسجام و هم افزایی گفتمان مردمی در جبهه اصلاحات قدردانی نمود.

آغاز کار مدرسه حزبی حاما با برگزاری پنج دوره آموزشی مجازی

طبق برنامه ریزی های صورت گرفته توسط کمیته آموزش و توانمندسازی حزب اراده ملت ایران، مدرسه حزبی حاما کار خود را با برگزاری پنج دوره آموزشی مجازی از ابتدای تابستان سال ۱۴۰۴ شروع خواهد کرد.

در این دوره ها، مولفین پنج عنوان از کتاب های انتشارات حزب اراده ملت ایران، کتاب مطبوع خویش را بصورت مجازی و در طی هشت جلسه تدریس خواهند کرد.

طبق گفته دبیر خانه حزب، دور دوم آموزش های مدرسه حزبی حاما برای شهر یورماه سال جاری طراحی شده است.

دوره هایی که در تیر و مرداد امسال برگزار خواهند شد به شرح زیر است:

• دوره مجازی آموزشی سوسیال دموکراسی به روایت برنشتاین - شنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰

مدرس: سید محمد حاجی سید جواد (فعال سیاسی و مترجم)

• دوره مجازی آموزشی سازو کار حزبی - یکشنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰
مدرس: زهره رحیمی (فعال حزبی و سیاسی، مترجم مجموعه ۶ جلدی سازو کار حزبی بنیاد اولاف پالمه)

• دوره مجازی آموزشی تشکیلات حزبی - دوشنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰
مدرس: احمد حکیمی پور (نماینده سابق مجلس و شورای شهر، نویسنده کتاب درس گفتار های تشکیلاتی)

• دوره مجازی آموزشی فلسفه و سیاست در اخلاق حرفه ای - سه شنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰

مدرس: کاظم طیبی فرد (فعال مدنی و دانشجوی دکتری فلسفه)

• دوره مجازی آموزشی مطالعات جنسیت - چهارشنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰

مدرس: علیرضا اسکندری نژاد (فعال فرهنگی و دانشجوی دکتری جامعه شناسی فرهنگی)

برای ثبت نام یا ذخیره (رزرو) هر یک از دوره ها، می توانید به شماره ۰۹۰۴۵۹۸۴۳۷۶ پیامک دهید. یا به شناسه https://t.me/kooshki_m7 یا به شناسه https://t.me/kooshki_m7 پیام بفرستید.

(دوره ها مجازی است و هزینه هر دوره ۲۴۰ هزار تومان می باشد. اعضا فعلی حاما ۸۰٪، اعضا سابق حاما ۶۵٪، اعضا سایر احزاب و دانشجویان ۵۰٪ تخفیف می گیرند.)

مدرسه حزبی حاما
در تیر و مرداد ۱۴۰۴ برگزار میکند:

- دوره مجازی آموزشی فلسفه و سیاست در اخلاق حرفه ای**
مدرس: کاظم طیبی فرد - چهارشنبه ها ۱۸ الی ۱۹:۳۰
- دوره مجازی آموزشی مطالعات جنسیت**
مدرس: علیرضا اسکندری نژاد - دوشنبه ها ۱۸ الی ۱۹:۳۰
- دوره مجازی آموزشی سوسیال دموکراسی به روایت برنشتاین**
مدرس: سید محمد حاجی سید جواد - یکشنبه ها ۱۸ الی ۱۹:۳۰
- دوره مجازی آموزشی تشکیلات حزبی**
مدرس: احمد حکیمی پور - دوشنبه ها ۱۸ الی ۱۹:۳۰
- دوره مجازی آموزشی سازو کار حزبی**
مدرس: زهره رحیمی - یکشنبه ها ۱۸ الی ۱۹:۳۰

برای ثبت نام یا ذخیره (رزرو) هر یک از دوره ها، می توانید به شماره ۰۹۰۴۵۹۸۴۳۷۶ پیامک دهید. یا به شناسه https://t.me/kooshki_m7 یا به شناسه https://t.me/kooshki_m7 پیام بفرستید.

(دوره مجازی است و هزینه هر دوره ۲۴۰ هزار تومان می باشد. اعضا احزاب و دانشجویان ۵۰٪ تخفیف می گیرند.)

مدرسه حزبی حاما

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴
۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

مدرسه حزبی حاما برگزار می کند:

دوره مجازی آموزشی فلسفه و سیاست در اخلاق حرفه ای

(منبع آموزشی کتاب کاربست فلسفه در
اخلاق حرفه ای از انتشارات حزب اراده ملت
ایران، عرضه شده در طاقچه و پاسلام)

مدرس: کاظم طیبی فرد

فعال مدنی، روزنامه نگار، دانشجوی دکترای فلسفه
و نویسنده کتاب کاربست فلسفه در اخلاق حرفه ای

دوره در ماه های تیر و مرداد برگزار میگردد
(۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای)

چهارشنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰
شهریه: ۲۴۰ هزار تومان برای کل دوره

برای ثبت نام یا ذخیره (رزرو) می تواند به شماره ۰۹۰۴۵۹۸۴۳۷۶ پیامک دهد یا به شناسه
[telegram.me/kooshki_m7](https://t.me/kooshki_m7) پیام بفرستد و بعد از پرداخت شهریه شناسه ورود به جلسه مجازی را
دریافت نماید.

شهریه دوره را می توانید به کارت ۶۰۳۷۹۹۱۸۹۹۶۳۴۳۸۵ حزب اراده ملت واریز کنید و تصویر فیش واریزی
را به شماره و شناسه اعلام شده ارسال نمایید.

اعضا حزب اراده ملت ایران ۸۰٪ تخفیف، اعضا سایر احزاب (با نامه از حزب معبوع) ۵۰٪ تخفیف خواهند داشت.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

مدرسه حزبی حاما برگزار می کند:

دوره مجازی آموزشی سازوکار حزبی

(منبع آموزشی کتاب ۶ جلدی سازوکار
حزبی از انتشارات حزب اراده ملت ایران،
عرضه شده در طاقچه و باسلام)

مدرس: زهره رحیمی

(فعال حزبی و سیاسی، مترجم مجموعه ۶ جلدی
سازوکار حزبی بنیاد اولاف پالمه)

دوره در ماه های تیر و مرداد برگزار میگردد
(۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای)

یکشنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰

شهریه: ۲۴۰ هزار تومان برای کل دوره

برای ثبت نام یا ذخیره (رزرو) می تواند به شماره ۰۹۰۴۵۹۸۴۳۷۶ پیامک دهید یا به شناسه
telegram.me/kooshki_m7 پیام بفرستید و بعد از پرداخت شهریه شناسه ورود به جلسه مجازی را
دریافت نمایید.

شهریه دوره را می توانید به کارت ۶۰۳۷۹۹۱۸۹۹۶۳۴۲۸۵ حزب اراده ملت واریز کنید و تصویر فیش واریزی
را به شماره و شناسه اعلام شده ارسال نمایید.

اعضا حزب اراده ملت ایران ۸۰٪ تخفیف، اعضا سایر احزاب (با نامه از حزب مطبوع) ۵۰٪ تخفیف خواهند داشت.

مدرسه حزبی حاما برگزار می کند:

دوره مجازی آموزشی تشکیلات حزبی

(منبع آموزشی کتاب آموزش حزبی
(درس گفتارهای تشکیلاتی) از انتشارات
حزب اراده ملت ایران، عرضه شده در
طاقچه و باسلام)

مدرس: احمد حکیمی پور
(نماینده سابق مجلس و شورای شهر، نویسنده کتاب
درس گفتارهای تشکیلاتی)

دوره در ماه های تیر و مرداد برگزار میگردد
(۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای)
دو شنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰
شهریه: ۲۴۰ هزار تومان برای کل دوره

برای ثبت نام یا ذخیره (رزرو) می تواند به شماره ۰۹۰۴۵۹۸۴۳۷۶ پیامک دهید یا به شناسه
telegram.me/kooshki_m7 پیام بفرستید و بعد از پرداخت شهریه شناسه ورود به جلسه مجازی را
دریافت نمایید.

شهریه دوره را می توانید به کارت ۶۰۳۷۹۹۱۸۹۹۶۳۴۲۸۵ حزب اراده ملت واریز کنید و تصویر فیش واریزی
را به شماره و شناسه اعلام شده ارسال نمایید.

اعضا حزب اراده ملت ایران ۸۰٪ تخفیف، اعضا سایر احزاب (با نامه از حزب مطبوع) ۵۰٪ تخفیف خواهند داشت.

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

هفته نامه غیر برخط
اراده ملت

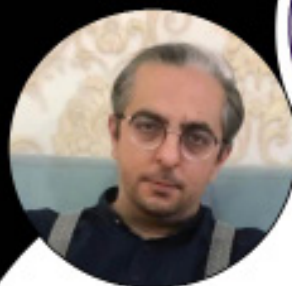
شماره ۹۴

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

مدرسه حزبی حاما برگزار می کند:

دوره مجازی سوسیال دموکراسی به روایت برنشتاین

(منبع آموزشی کتاب پیش نیازهای سوسیالیسم و
وظایف سوسیال دموکراسی
از انتشارات حزب اراده ملت ایران، عرضه شده در
طاقچه و باسلام)

مدرس: سیدمحمد حاجی سیدجواد
فعال سیاسی و مترجم کتاب پیشنهادهای سوسیالیسم
و آینده سوسیال دموکراسی

دوره در ماه های تیر و مرداد برگزار میگردد
(۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای)
شنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰
شهریه: ۲۴۰ هزار تومان برای کل دوره

برای ثبت نام یا ذخیره (رزرو) می تواند به شماره ۰۹۰۴۵۹۸۴۳۷۶ پیامک دهید یا به شناسه
telegram.me/kooshki_m7 پیام بفرستید و بعد از پرداخت شهریه شناسه ورود به جلسه مجازی را
دریافت نمایید.

شهریه دوره را می توانید به کارت ۶۰۳۷۹۹۱۸۹۹۶۳۴۳۸۵ حزب اراده ملت واریز کنید و تصویر فیش واریزی
را به شماره و شناسه اعلام شده ارسال نمایید.

اعضا حزب اراده ملت ایران ۸۰٪ تخفیف، اعضا سایر احزاب (با نامه از حزب مطبوع) ۵۰٪ تخفیف خواهند داشت.

مدرسه حزبی حاما برگزار می کند:

دوره مجازی آموزشی مطالعات جنسیت

(منبع آموزشی کتاب جامعه شناسی
مطالعات مردان از انتشارات حزب اراده ملت
ایران، عرضه شده در طاقچه و پاسلام)

مدرس: علیرضا اسکندری نژاد
فعال مدنی، دانشجوی دکترای جامعه شناسی فرهنگی
و نویسنده کتاب جامعه شناسی مطالعات مردان

دوره در ماه های تیر و مرداد برگزار میگردد
(۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای)
سه شنبه ها ساعت ۱۸ الی ۱۹:۳۰
شهریه: ۲۴۰ هزار تومان برای کل دوره

برای ثبت نام یا ذخیره (رزرو) می تواند به شماره ۰۹۰۴۵۹۸۴۳۷۶ پیامک دهید یا به شناسه
[telegram.me/kooshki_m7](https://t.me/kooshki_m7) پیام بفرستید و بعد از پرداخت شهریه شناسه ورود به جلسه مجازی را
دریافت نمایید.

شهریه دوره را می توانید به کارت ۶۰۳۷۹۹۱۸۹۹۶۳۴۲۸۵ حزب اراده ملت واریز کنید و تصویر فیش واریزی
را به شماره و شناسه اعلام شده ارسال نمایید.

اعضا حزب اراده ملت ایران ۸۰٪ تخفیف، اعضا سایر احزاب (با نامه از حزب معبوع) ۵۰٪ تخفیف خواهند داشت.

سازمان آگهی

برای درج تبلیغات خویش، پوستر طراحی شده را
به آدرس پایین ایمیل

Hgolami1367@gmail.com

و یا

به شماره زیر از طریق واتساپ ارسال نمائید

۰۹۳۰۵۴۲۹۵۱۵

- مشاوره مالیاتی در کلیه حوزه های مالیاتی
- قبول پرونده های مالیاتی
- تحریر لوایح دفاعیه

فاطمه قدم / مشاور رسمی مالیاتی

Tel: ۰۹۱۹۲۷۶۶۸۰۸

Email:

Fatemehghadam۵۶@gmail.com

Fatemehghadam@yahoo.com

هفته نامه غیر برخ
اراده ملت

شماره ۹

۱۹ خرداد سال ۱۴۰۴

خاطرات سیاسی

www.khsmag.ir

۲۷ خاطرات سیاسی ۱۴۰۳

فصلنامه سیاسی، اجتماعی، فرهنگی
سال هفتم - شماره ۲۷ - زمستان ۱۴۰۳
۳۰۰ صفحه - ۱۵۰,۰۰۰ تومان

ایران و آمریکا در امتداد تاریخ

با نوشتارها و گفتارهایی از:

ماتیاس اسپکتور، عبدالعلی برهان، رامین پرهام
سیدمهدی حسینی، احمد شعبانی، باقر صدری‌نیا
آرش عزیزی، سینا عضدی، فرشاد قوشچی

تازه های انتشارات حزب اراده ملت ایران

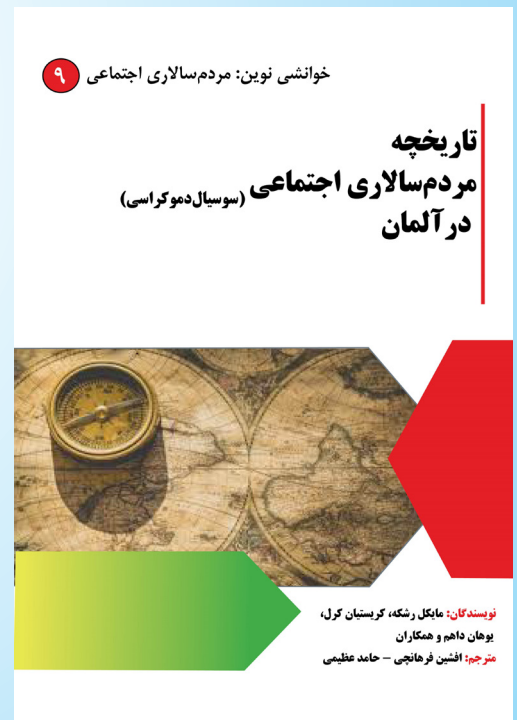
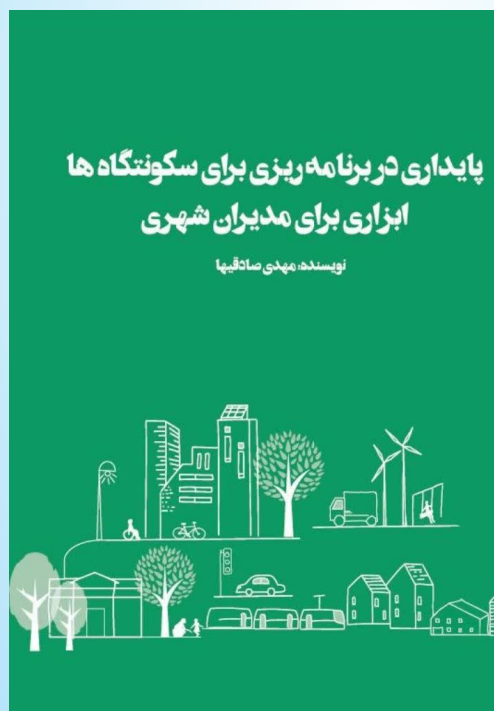
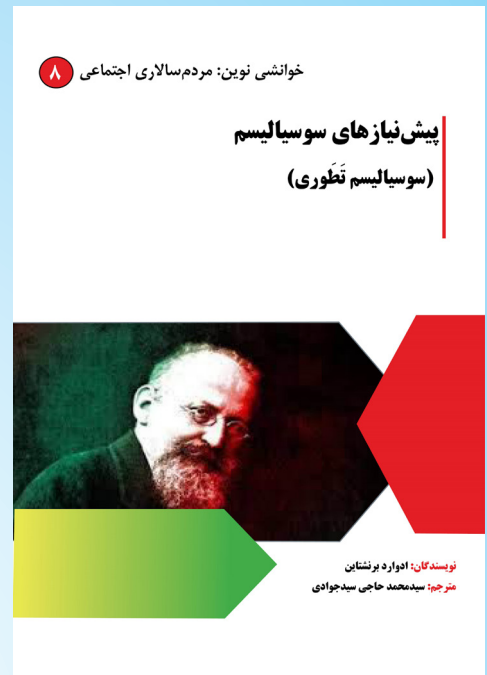
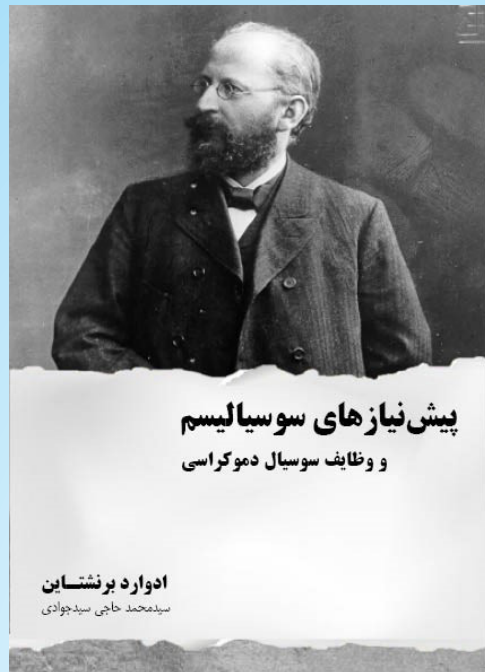
مجموعه سازوکار حزبی

برای تهیه کتاب به غرفه انتشارات در بازار باسلام (www.basalam.com) مراجعه کنید.

نسخه الکترونیکی کتاب ها در سایت طاقچه موجود است.

مسئول فروش انتشارات: ۰۹۳۰۵۴۲۹۵۱۵

انتشارات حزب اراده ملت ایران منتشر کرده است

برای خرید نسخه کاغذی کتاب می‌توانید با شماره تلفن ۰۹۳۰۵۴۳۹۵۱۵ تماس گرفته و یا در اپلیکیشن باسلام، ترب خرید نمایید.

برای خرید نسخه الکترونیکی کتاب می‌توانید به اپلیکیشن یا سایت طاقچه مراجعه نمائید.

انتشارات حزب اراده ملت ایران منتشر کرده است

برای خرید نسخه کاغذی کتاب می‌توانید با شماره تلفن ۰۹۳۰۵۴۲۹۵۱۵ تماس گرفته و یا در اپلیکیشن باسلام، ترب خرید نمایید.

برای خرید نسخه الکترونیکی کتاب می‌توانید به اپلیکیشن یا سایت طاقچه مراجعه نمایید.